

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Ἑφημερίς Συλλόγου Τριγλιανῶν

28 ΙΟΥΝΙΟΥ 1976

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 5

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΚΟΜΝΗΝΩΝ 21

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. 220.484

Ἑμβάσματα - Δημοσιεύσεις
εἰς κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνῶν 21 - Θεσ/νίκη

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΝΑ ΔΙΜΗΝΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Υπεύθυνοι :
Ν. ΜΠΟΛΚΑΣ
Πρόεδρος

ΣΤ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
Γεν. Γραμματεὺς

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τὸ διοικητικὸ συμβούλιο τοῦ συλλόγου μας, στὴν προσπάθειά του νὰ θελιώσει τὴν ὀργάνωσή, λειτουργία καὶ δραστηριότητα τοῦ συλλόγου, κάλεσε στὶς 15 Μαΐου, στὸ ξενοδοχεῖο **ΗΛΕΚΤΡΑ ΠΑΛΛΑΣ**, τὸ πρῶτο τοῦ συνέδριου.

Στὸ συνέδριο αὐτὸ παρευρέθηκαν προσκαλεσμένοι μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν παραρτημάτων Ν. Τρίγλιας καὶ Ραφήνας, ὡς καὶ ἐπιλεκτὰ μέλη Τριγλιανῶν τῆς Θεσσαλονίκης.

Στὴν ἀρχὴ χαιρέτησε τὸ συνέδριο ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱωνικῆς Ἑστίας κ. Καρποτζίτσας.

Καραγιάννης, εἶπε: «Ἀγαπητοὶ πατριῶτες, χαιρετίζω τὸ πρῶτο συνέδριο καὶ εὐχόμαι ἀγάπη καὶ ἐνὸνία γιὰ τὸ καλὸ τοῦ συλλόγου μας καὶ ὅλων τῶν Τριγλιανῶν».

Τέλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ συλλόγου κ. Μπόλκας Νικ. ἀφ'οὗ εὐχαρίστησε τοὺς κ.κ. συνέδρους γιὰ τὴν πρόθυμη ἀνταπόκρισή τους στὴν πρόσκληση τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἀναφέρθηκε στὴν ἱστορία τῆς συστάσεως καὶ δράσεως τοῦ συλλόγου.

Στὴν ἀρχὴ, εἶπε, ὅτι, ὅταν τὸ 1961 ἰδρύθηκε ὁ σύλλογος, λεγόταν «Σύλλογος Τριγλια-

κ. Χ' Παπποῦ Νικ., δημοσίων σχέσεων ἢ κ. Λαλάγκας - Φούσια, σύμβουλοι οἱ κ.κ. Δουμάνης Ἡρ. καὶ Ἀλτίνης Θεόδ.

Ἡ δράση τῶν ἀναφερομένων διοικ. συμβουλίων, στὸ διὰστημα πρὸς διοίκησην, ἐπεκτείνεται στὴν ὀργάνωση συνεστιάσεων, χορῶν, κόψιμο πίτας, πραγματοποίηση ἐκδρομῶν καὶ μάλιστα στὴν παλιά μας πατρίδα Τρίγλια. Ἐπίσης, με δαπάνες τῆς οἰκογένειας Καθουνίδη καὶ τὴν συμπαράσταση τῆς κοινότητος Ν. Τρίγλιας, πρὸς Πρόεδρος ἦταν ὁ κ. Ἀναστ. Μήτσου, ἐγίνε ἡ ἐγκατάσταση τῶν προτομῶν τοῦ ἀειμνήστου Ἑθνομάρτυρος Χρυσόστομου Σμύρνης καὶ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου μας Φίλιππα Καθουνίδη.

Μετὰ τὴν δικτατορία καὶ στὶς 9 Φεβρουαρίου 1975, ἀρχισε πάλι νὰ ἀναστήνεται ὁ σύλλογός μας Τὸ νέο διοικητικὸ συμβούλιο, πρὸς ἀποτελεῖται ἀπ' τοὺς: Πρόεδρος ὁ κ. Μπόλκας Νικ., ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Στοιλῆς Στράτος, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Σακελλαρίδης Σταύρος, ταμίας ὁ κ. Χ' Παπποῦ Νικ., δημοσίων σχέσεων ἢ κ. Παπαλεωνίδα Σμαρῶ, σύμβουλοι ἢ κ. Φούσια, Μακίρη, ὁ κ. Μήτσου Γαβριήλ καὶ ὁ κ. Καλεμκερῆς Χρήστος, ἀν πρῶτο σκοπὸ τοῦ ἔθεσε τὴν τροποποίηση τοῦ καταστατικοῦ. Ἐστὶ ὁ σύλλογός μας σήμερα λέγεται «Σύλλογος Τριγλιανῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ» καὶ μποροῦν νὰ ἐγγραφῶν ὅσοι μέλη ὅλοι οἱ Τριγλιανοὶ ὅπουδήποτε καὶ ἀν βρίσκονται.

Στὸ διάστημα, πρὸς τὸ νέο διοικητικὸ συμβούλιο διοικεῖ τὸν σύλλογο, κατ' ὁρθεσιν: α) νὰ ἰδρῶσιν παραρτήματα αὐτοῦ, ἕνα στὴν Ραφήνα καὶ ἕνα στὴν Ν. Τρίγλια, με συνέπεια νὰ ἀγκαλιάσουν πρὸς πολλοὶ Τριγλιανοὶ τὸν σύλλογο καὶ νὰ αὐξηθοῦν τὰ μέλη τοῦ.

β) Νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐφημερίδα μας «Τριγλιανὰ Νέα» καὶ μέσω αὐτῆς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν γνωριμία καὶ τὴν σύσφιγξή τῶν σχέσεων ὅλων τῶν ἀπανταχοῦ Τριγλιανῶν.

γ) Νὰ στεγασθῇ ὁ σύλλογος σὲ γραφεῖα ὅπου ὑπάρχουν φωτογραφίες πολλῶν μαχολάδων τῆς παλαιᾶς Τρίγλιας, τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου μετὰ τὴν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐκδρομὴν τοῦ 1961, ἀποτελοῦντα ἔτσι τὴν βάση γιὰ μιὰ λαογραφικὴ ἐκθεσιν.

δ) Νὰ γίνῃ χορὸς καὶ κόψιμο πίτας καὶ ἐκδρομὲς με

μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ στὴν Ραφήνα, στὴν Καβάλα καὶ στὴν Χαλκιδική.

Τελειώνοντας ὁ κ. Πρόεδρος ἔκανε τὴν εὐχὴ, νὰ πλαισιώσουν τὰ ἐπόμενα συνέδρια περισσότεροι ἐκλεκτοὶ Τριγλιανοί, ὥστε ὅλοι μαζί νὰ δεῖξουμε τὴν προβολὴ τῆς παλαιᾶς μας πατρίδας καὶ τὴν θέσιν πρὸς εἶχε, ἀνάμεσα στὸ τούρκικον καὶ διενθὲς ἐμπόριο καὶ ἀγορά.

Παίρνοντας τὸν λόγο ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ συλλόγου καὶ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου κ. Στοιλῆς Στράτος, ἀνέφερε τὰ θέματα πρὸς ἀντασφάλισιν τοῦ συνεδρίου, καὶ ζήτησε νὰ πά-

α) Κάθε Τριγλιανὸς πρέπει νὰ παρακινήσῃ ὅλους τοὺς γνωστούς του συμπατριῶτες νὰ γίνουν μέλη τοῦ συλλόγου.

β) Τὸ παρὼν διοικητικὸ συμβούλιο κατ' ὁρθεσιν τόσα πολλὰ ἐν σχέσει μετὰ τὰ παλαιὰ συμβούλια, γι' αὐτὸ εἶναι ἀξιόσυγκλητο. Κινήθηκε, εἶπε, με ἀπίστευτη γοργότητά, ταχύτητα καὶ ρυθμὸ στὴν προώθησιν τῶν πολλῶν πραγμάτων.

γ) Δικαιολογοῦνται ἐν μέρει οἱ ἀπόντες ἀπὸ τὸ συνέδριο καλεσμένοι Τριγλιανοὶ καὶ τόνισε πῶς, ἀν ἀντιλαμβανόμενοι οἱ προσκαλεσμένοι τὴν σημα-

στε πρὸς συχνὰ τὴν Ν. Τρίγλια καὶ θὰ διατηρήσουμε τοὺς δεσμούς μας.

Ὁ κ. Καλεμκερῆς δήλωσε πῶς τὸ πνευματικὸ κέντρο πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκῃ γιὰ α) εἶναι ἡ ἕδρα τοῦ συλλόγου καὶ πρὸς εὐκολία θὰ γίνῃ ἡ ὀργάνωσή του, β) νὰ γίνῃ συγκέντρωση λαογραφικῶν στοιχείων, γ) νὰ ἰδρυθῇ, ἂν εἶναι δυνατόν, ἀπὸ δωρεὰς συμπατριωτῶν, κτίριο τοῦ συλλόγου στὴν Ν. Τρίγλια, γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦνται ἀργότερα γιὰ τὴν στέγαση τοῦ κέντρου.

Τελειώνοντας, εἶπε, πῶς γιὰ νὰ ἀποκτήσουν ὅλοι οἱ Τριγλιανοὶ ἐμπιστοσύνη στὸν σύλλογο, πρέπει νὰ γίνουν σωστὰ γραφεῖα στὴν Θεσ/νίκη.

Ὁ κ. Βουδούρης ἀνέφερε πῶς στὴν Ἀθήνα ὁ συμπατριώτης κ. Χ' Ἀναστασίου Γεώργιος, ὑποσχέθηκε νὰ ἰδρῶσιν μετὰ τὸν διδύκα, σιγά - σιγά, ἕνα πνευματικὸ κέντρο στὴν Ραφήνα.

Ὁ κ. Δημητράκης ἀφ' οὗ ἐξέφρασε τὴν λύπη του, γιὰ τοὺς δύο κοινότητες Ν. Τρίγλιας καὶ Ραφήνας ἀπουσίαζαν ἀπ' τὸ συνέδριο, πρότεινε: α) Οἱ δύο κοινότητες νὰ ἀνακηρυχθῶν ὡς ἀδελφεαί. β) Κάθε δύο χρόνια νὰ γίνεται ἐναλλάξ σὲ κάθε κοινότητα, μιὰ γιορτὴ μετὰ ἀθλητικὰ καὶ ἐκπολιτιστικὰ ἐκδηλώσεις, γιὰ τὴν σύσφιγξή τῶν σχέσεων τῶν Τριγλιανῶν.

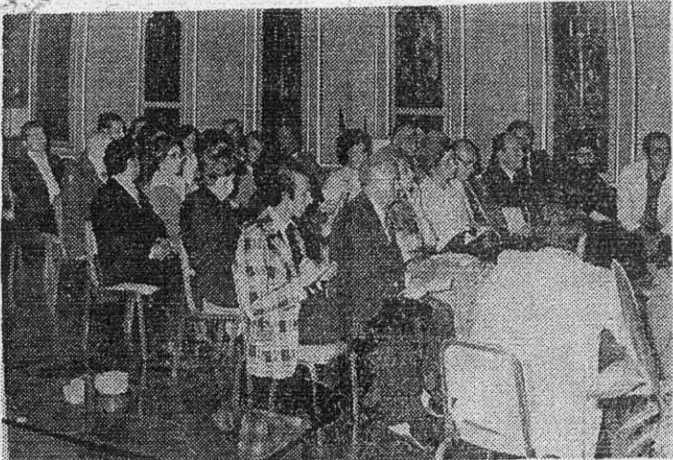
Οἱ κυρίες Προύσαλη, Τρυγινίδη, Φούσια, Στεργίου, ὁ κ. Γακίδης καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἀνεφέρθησαν στὴν σπουδαιότητα πρὸς ὅλους οἱ ἐκδρομὲς, συνεστιάσεις, χοροί, γιὰ τὴν γνωριμία τῶν συμπατριωτῶν μας.

Τέλος, ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου κ. Μπόλκας, ἀφ' οὗ πληροφόρησε τοὺς κ.κ. συνέδρους ὅτι α) ἡ κ. Μαρία Καθουνίδη τὸ γένος Κάραση, ὑποσχέθηκε νὰ δωρήσῃ ἕνα διαμέρισμα στὴν Θεσσαλονίκῃ γιὰ τὴν στέγαση τοῦ συλλόγου καὶ β) ἡ κ. Προύσαλη νὰ δωρήσῃ μιὰ βιβλιοθήκην τὴν ὅποια θὰ συμπληρωθῇ σιγά - σιγά μετὰ βιβλία, εὐχαρίστησε τοὺς παρευρισκόμενους καὶ ἔκλεισε τὸ συνέδριο.

Συμπατριῶται,

Διαδίδετε τὰ

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ,

Ἀφ' οὗ εὐχαρίστησε τὸ διοικητικὸ συμβούλιο, γιὰ τὴν πρόσκλησή του, ἀνέφερε: «Κατόπιν προτάσεως τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου κ. Μπόλκα, τὴν ὅποια εὐχαρίστως δεχθήκαμε, συνεργαζόμεστε ἐδῶ καὶ ἐνῶ χρόνῳ μετὰ τὸ σωματεῖο σας. Ὁ σύλλογός σας μᾶς ἔχει δώσει μαθήματα προόδου, καθ' ὅτι ἐξεκίνησε ἀπ' τὸ μηδέν, καὶ τώρα βρίσκεται σὲ πάρα πολὺ καλὴ κατάσταση.

Ἐυχόμενος κάθε ἐπιτυχία στὸ συνέδριό σας, σὰς διαβεβαίω ὅτι ἡ Ἱωνικὴ Ἑστία θὰ εἶναι πάντα κοντὰ στὸν σύλλογό σας, γιὰ νὰ καὶ οἱ στόχοι μας δὲν συμπίπτουν ἀπολύτως, ἐν τούτοις εἶναι παράλληλοι».

Στὴν συνέχεια ὁ Πρόεδρος τοῦ παραρτήματος Ραφήνας κ. Βουδούρης εἶπε: «Ἀγαπητοὶ συμπατριῶτες, χαιρετίζω τὸ πρῶτο συνέδριό μας ἐκ μέρους τῶν Τριγλιανῶν τῆς Ραφήνας καὶ ὅλης τῆς Ἀττικῆς. Τὸ συνέδριον αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὸν θεμελίον λίθον, γιὰ τὴν προαγωγή τῶν πατριωτικῶν δεσμῶν καὶ τοῦ πνεύματος ἀδελφότητος καὶ συνεργασίας ὅλων τῶν Τριγλιανῶν. Θὰ προσπαθήσουμε νὰ μεταφέρουμε τὴν ἐπικοινωνία αὐτὴ, κυρίως σὺς νέους καὶ σὰς παιδιὰ τῶν Τριγλιανῶν».

Μετὰ, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ παραρτήματος Ν. Τρίγλιας κ.

ρουν θέσιν ἐπ' αὐτῶν ὅλοι οἱ κ.κ. συνέδριοι.

1ον Δημιουργία εἰς Θεσσαλονίκην, Ραφήναν καὶ Ν. Τρίγλια αἰθουσὰς βιβλιοθηκῶν, ψυχαγωγίας καὶ μορφωτικῶν κέντρων.

2ον Διάφοροι ἐκδηλώσεις: ἐκδρομαί, χοροί, συνεστιάσεις, διαλέξεις κλπ. καὶ τρόπος ἐπιτυχίας των.

3ον Τρόπος ἐπαφῆς τοῦ συλλόγου μας μετὰ συμπατριώτας μας ἐπιστήμονας Θεσσαλονίκης - Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ διαφόρων ἐπαρχιῶν, ἵνα λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς διαφόρους μορφωτικὰς ἐκδηλώσεις (διαλέξεις κλπ.).

4ον Ἐκδόσεις τοῦ ἱστορικοῦ βιβλίου Βρυλείου - Τρίγλια τοῦ ἀειμνήστου ἱστορικοῦ συγγραφέως συμπατριώτου μας κ. Τρ. Εὐαγγελίδου, μετὰ συμπληρωματικὰ στοιχεῖα.

5ον Τρόπος θελιώσεως τῆς ἐφημερίδος τῆς ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ.

6ον Προτάσεις ἐκπροσώπων τῶν παραρτημάτων καὶ συνέδρων.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω θεμάτων ἐγινε ζωνηρὴ καὶ ἀκρως ἐνδιαφέρουσα συζήτηση μετὰ τῶν κ.κ. συνέδρων. Ἀναλυτικὰ ὁ κ. Γακίδης ὅτι:

σία τοῦ σημερινοῦ συνεδρίου, μετὰ προθυμία θὰ ἐρχοῦν ὅλοι.

δ) Εἶναι δύσκολο νὰ γίνωνται ἀπ' τὴν ἀρχὴν τρεῖς βιβλιοθηκαὶ στὴν Θεσσαλονίκην, Ν. Τρίγλια καὶ Ραφήνα. Πρέπει νὰ γίνῃ μιὰ πρῶτα στὴν Θεσσαλονίκην, πρὸς εἶναι ἡ ἕδρα τοῦ συλλόγου, μετὰ βιβλία ἀπὸ δωρεὰς συμπατριωτῶν μας, καὶ μετὰ νὰ ἐπεκταθοῦν στὴν Ν. Τρίγλια καὶ Ραφήνα.

ε) Γιὰ τὴν σύσφιγξή τῶν σχέσεων μετὰ τῶν Τριγλιανῶν καὶ τῆς γνωριμίας αὐτῶν, καλὸν θὰ εἶναι νὰ γίνῃ σύλληψη καὶ ἐκτέλεση κοινωφελῶν ἔργων σὲς δύο κοινότητες, ὡς καὶ τὰ ἐγκαίνια αὐτῶν, νὰ γίνῃ γνωριμία μεγαλυτέρως ἐδρῶντας. (Π.χ. τὰ ἀποκαλυπτήρια στὴν Ν. Τρίγλια).

Ὁ κ. Βουλγαράκης Σωτήριος, ἀφ' οὗ ἐξέφρασε τὴν ἐκπληξή του γιὰ τὰ τόσα πολλὰ ἐπιτευχθέντα, σὲ ἐλάχιστον χρόνον, τόνισε ὅτι: Τὸ πνευματικὸ κέντρο πρέπει νὰ γίνῃ πρῶτα στὴν Ν. Τρίγλια καὶ τοῦτο γιὰ α) εἶναι πρὸς κοντὰ στὴν Θεσσαλονίκην ἐν σχέσει μετὰ τὴν Ραφήνα, β) θὰ βρεθῇ οἰκία πρὸς εὐκολία καὶ ἴσως δωρεάν, γ) θὰ βοηθηθῶν τὰ παιδιὰ τῆς Ν. Τρίγλιας νὰ μορφωθοῦν καὶ νὰ ἀποκτήσουν δεσμούς μετὰ ὅλους τοὺς Τριγλιανούς σ' ὅλον τὸν κόσμον, δ) θὰ ἐπισκεπτόμα-

ΤΑ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

από την καταστροφή του '22

του κ. Χρυσ. Καβουνίδη:

Ήταν Αύγουστος του 1922.

Ήμουν μικρό παιδί τότε και μόλις είχα γυρίσει με τους γονείς μου από την Τρίγλια, όπου περάσαμε τις θερινές διακοπές μας.

Τακτοποιούσαμε το καινούργιο σπίτι μας στο Καντίκιο της Πόλης, για μόνιμη πια εγκατάσταση, ύστερα από τόσους και τόσους διωγμούς.

Εγώ, προσωπικά, έτοιμαζόμουν να γυρίσω στη Σμύρνη — όπως κάθε χρόνο από το 1919 — ως το 1922 — για να συνεχίσω τις σπουδές μου στην περίφημη Εθνική Σχολή, κάτω από την άμεση επίβλεψη του Μεγάλου θείου μου Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομου.

Έκείνες τις μέρες κυκλοφορούσαν δυσάρεστες ειδήσεις, για την κατάσταση του Έλληνικού στρατού στο Μικρασιατικό μέτωπο.

Μιλούσαν για υποχωρήσεις, που μπορούσε να εξελιχθούν σε συμφορά. Άλλα δλοι είχαμε την έλπίδα, πως κάτι θα γίνει να σωθώ, την τελευταία στιγμή, ή κατάσταση.

Ξαφνικά, τα παντάτα άρχισαν να γίνονται από μέρα σε μέρα πιο άσχημα.

Οι Τούρκοι άρχισαν στην Πόλη να παίρνουν θάρρος — θάρρος που δεν είχαν πρώτα — να κάνουν διαδηλώσεις, να ζητωκραυγάζουν τον Κεμάλ — Γιαμασίλ Κεμάλ Πασά — και να γίνονται προκλητικοί απέναντι στους Έλληνες.

Οι καρδιές όλων μας, μικρών και μεγάλων, σφίγγονταν από την αγωνία.

Οι γονείς μου απεφάσισαν να καθυστερήσουν το ταξίδι μου προς την Σμύρνη, έως ότου ξεκαθαριστεί η κατάσταση.

Και ξαφνικά ένα πρωί ακούστηκε το τραγικό παντάτο. Το μέτωπο έσπασε. Ο Έλληνικός Στρατός υποχωρεί άτακτα. Οι Τούρκοι προελαύνουν και οι άτακτοι του Κεμάλ καταστρέφουν τα πάντα στο διάβα τους, δεν αφήνουν τίποτε όρθιο, λεηλατούν, διαβάζουν, σκοτώνουν.

Άπραντη αγωνία και απελπισία στις ψυχές όλων μας. Τι θ' απογίνωμι οι δικοί μας, οι συγγενείς μας οι πατριώτες μας;

Ένα μεσημέρι φθάνει στο σπίτι κάτωχωρος ο πατέρας και μās διαβάζει ένα έγγραφο του Προέδρου της Τρίγλιας, Ιατρού κ. Κ. Κονδυλίνιου — πατέρα της γυναίκας μου — υπογεγραμμένο από όλα τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου, που ήταν μια απελπισμένη κραυγή, μια έκκληση:

Συμπατριώτη και φίλε κ. Φίλιππε Καβουνίδη σὺ σε μας. Κάνε θτι μπορείς, στείλε δσα καρδιά σου μπορείς, πλήρωσε δτιδήποτε για λογαριασμό μας, να σωθούμε και θά στο χωστάμε δσο ζούμε... έμεις και τα παιδιά μας...

Αυτά έλεγε το έγγραφο που το φύλαξα, σαν κειμήλιο, αλλά δεν το έβρισκα τώρα, δυστυχώς, στα άρχεια μου.

Ίσως ζούν ακόμη μερικοί από κείνους που το υπέγραψαν τότε και το θυμούνται.

Ο πατέρας, στη συνέχεια, μās είπε πως έδωσε εντολή να φύγει άμέσως για την Τρίγλια το «Ελλάσποντος» και το «Τρίγλια», δύο δικά μας πλοία, να σηκώσουν τον κόσμο. Και έπειδή αυτά μόνον δεν θά έφθαναν, ενυάλωσε δέν «General Cordon» και το «Χελιδόνι», δύο άλλα άτιμόπλοια και τα έστειλε για τον ίδιο σκοπό.

Και δτι φρόντιζε να θρή, να ναυλώσει και άλλα πλοία, για

να μπορέσει να βοηθήσει τους συμπατριώτες μας, στην τραγική αυτή στιγμή, χωρίς να λογαριάζει υποχρεώσεις, έξοδα, ύψεις.

Η μητέρα μου έκλαιγε όχι μόνο για την καταστροφή του χωριού και της Έλλάσος, αλλά γιατί στην Τρίγλια εύρισκοντο σε διακοπές, όλες οι αδελφές της, οι συγγενείς της και στην Σμύρνη κινούνε ο αδελφός της, Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος.

Όλοι είμασταν σουσοί, άλλοι και κλαίγαμε.

Ο πατέρας συζητούσε με τον έαυτό του φωναχτά, γυρεύοντας λύση στο που και πώς να θρή και άλλα πλοία να στείλη.

Ξαφνικά ξεπήδησε στη σκέψη του η ιδέα να ναυλώσει ένα υπερωκεάνειο, το «Κωνσταντινούπολις», που όρισκονταν, τις μέρες εκείνες, στην Πόλη. Θά διέθετε για τον σκοπό αυτό, θτι είχε και δεν είχε.

Έπρεπε να το στείλη, να μεταφέρει όλους τους Τρίγλιανούς με όσα περιουσιακά στοιχεία θά μπορούσαν να διασωθούν και μαζί μ' αυτούς και τους Ζιγγινούς, Μουντανιώτες και Κιωότες.

Έφυγε από το σπίτι τρέχοντας. Πήγε στο λιμεναρχείο. Ζήτησε την σχετική άδεια. Τού την έδωσαν. Συμφώνησε με την εταιρία, που είχε το «Κωνσταντινούπολις», ν' αναλάβει όλα τα τεράστια έξοδα, για να κινήσει το υπερωκεάνειο και να τους πληρώσει ένα πολύ ύψηλο ναύλο, γιατί είχαν τον δικαιολογημένο φόδο πως θά συλλεφθώ η ευθισθώ το βαπόρι από τους Τούρκους.

Και ενώ η συμφωνία είχε προχωρήσει και είχε φθάσει στο τέλος της, πήρε ένα τηλεφώνημα από τον Πατριάρχη θτι τον ζητά έπειγόντως.

Τρέχει στο Πατριαρχείο να μάθι τι τον θέλουν. Ο Πατριάρχης του λέγει, θτι πληροφορήθηκε τις ενέργειές του, για την ναύλωση του «Κωνσταντινούπολις», τον συγχαίρει για τις προσπάθειές του και τις ύψεις του, αλλά του ζητεί να σταλή το «Κωνσταντινούπολις» στη Σμύρνη, που κινδύνεσε περισσότερο. Ο πατέρας εξήγησε στον Πατριάρχη θτι αυτό δεν ήταν πρακτικά δυνατόν, για τρεις λόγους.

Πρώτα γιατί έως ότου ετοιμασθώ το υπερωκεάνειο, φορτώσει την ποσότητα κάρβουνα, που χρειαζόταν για το ταξίδι στην Σμύρνη και κινή την διαδρομή προς Σμύρνη, ή Σμύρνη θά είχε πέσει και θά έφθανε εκεί κατόπιν έορτης, χωρίς να μπορεί πια να προσφέρει καμμία βοήθεια.

Δεύτερον γιατί η δαπάνη ήταν πολύ μεγάλη για τους ώμους του και

Τρίτον γιατί, αν προσφερόταν να έξοδέψι θτι είχε και δεν είχε, το έκανε μόνο γιατί ήθελε με κάθε προσωπική του ύσια, να σώσει τους συγγενείς τους φίλους και τους συχωριανούς του, από τον βέβαιο θάνατο από τους Τούρκους.

Το Πατριαρχείο έπέμενε στο να σταλή το «Κωνσταντινούπολις» στην Σμύρνη και τελικά ο πατέρας αναγκάστηκε να παραιτηθώ από την προσπάθειά του, να ναυλώσει το υπερωκεάνειο, αφού δεν τον άφηναν να το στείλη εκεί που ήθελε, δηλ. στην Τρίγλια.

Φυσικά, είχε δίκαιο, ως προς το ταξίδι του «Κωνσταντινούπολις» στη Σμύρνη, γιατί την άλλη μέρα το πωλή ή Σμύρνη έπεφτε στα χέρια των Τούρ-

κων άτάκτων και φυσικά το «Κωνσταντινούπολις» δεν θά είχε προφθάσει, ούτε να φύγει καν για το ταξίδι του προς την Σμύρνη.

Η άποτυχία του, με την ναύλωση του «Κωνσταντινούπολις» τον έφερε σε πλήρη άπελπισία. Γύρισε στο σπίτι συντετριμμένος από την άπόγνωση.

Και τότε μια άλλη σκέψη πέρασε από το μυαλό του.

Από τα άλλα, ιδιόκτητα πλοία που είχε, το «Ευστράτιος Καβουνίδης» ταξίδευε, τις μέρες εκείνες, στη Ρουμανία και επομένως δεν πρόφθανε, να το γυρίσει πίσω, για να σταλή στην Τρίγλια.

Και το «Βιθυνία» ήταν άχρηστευμένο, με το ένα από τα δύο καζάνια του σε έπισκευή.

Αν το ξεκινούσε μόνο με ένα καζάνι;

Δεν θά μπορούσε να ταξιδέψει βέβαια με όλη του την ταχύτητα. Ούτε με πλήρη ασφάλεια. Θά μπορούσε όμως ν' άποτελέσει μια λύση. Μια λύση άνάγκης.

Και για ν' άντιμετωπίσει τον κίνδυνο τυχαίας ζημιάς του μοναδικού καζανιού που όηρχε, όποτε θά έμενε παραδοφάναρο το βαπόρι, στο πέλαγος, στή Τρίγλια ύστερα από πανεράκληση του Δεσπότη της Σμύρνης. Ο κόσμος έρχανε, δπως - όπως, θτι είχε κατορθώσει να πάρη μαζί του, στο κατάστρωμα του ρυμουλκού, έμπαινε μέσα και αυτό γεμάτο τους έφερνε στο «Βιθυνία».

Έκεί τα πράγματά τους έμπαιναν στα άμπάρια του πλοίου και ο κόσμος κούρνιαζε στις καμπίνες, στα καταστρώματα και στα υποστρώματα του πλοίου.

Χιλιάδες μπήκαν έτσι στο πλοίο σώζοντας τελικά τη ζωή τους και θτι πιο πολύτιμο κατόρθωσαν να πάρουν μαζί τους.

Σε κάποια στιγμή ο πατέρας, παραβαίνοντας τις υποσχέσεις που είχε δώσει στη μητέρα, πήρε μερικους ναυτες όπλαμένους και βγήκε στη στεριά.

Γύρισε τις έκκλησιές της Τρίγλιας, πήρε τις πιο πολύτιμες και θαυματοργές εικόνες την ΠΑΝΤΟΒΑΣΙΛΙΣΣΑ και την ψηφιδωτή ΑΓΙΑ ΕΠΙΣΚΕ ΨΗ, πήρε τα διακοπόμενα, τους χήρους και άσημένιους σταυρούς των έκκλησιών, πήρε τα μουσικά όργανα, που ο ίδιος είχε χαρίσει στην Τρίγλια, και τα έφερε στο πλοίο. Άργότερα τα παρέδωσε στην Έλληνική Κυβέρνηση.

Έπειδή μερικοί Τρίγλιανοί δίσταζαν να φύγουν από το χωριό και να αφήσουν τις περιουσίες τους, τρέχοντας προς το άγνωστο, προσπάθησε να τους πείσει πως ήταν βέβαιο, πως οι Τούρκοι, που κατέβαιναν άγριοι, θά τους περνούσαν από το μαχαίρι.

Έκείνοι έμειναν άμετάπειστοι.

Για να επίτυχι να σώσει και τους λίγους αυτούς —παρά το πείσμα τους— πήρε σαν όμηρους στο πλοίο τις οικογένειες των λίγων Τούρκων που έμειναν στην Τρίγλια.

Όταν πια άδειαζε η παραλία από τον κόσμο, το «Βιθυνία», γεμάτο κόσμο ως τα κατάρτια, έγκατέλειπε την Τρίγλια και ο πατέρας δακρυσμένος έβλεπε, για τελευταία φορά το χωριό του. Το χωριό που

γεννήθηκε και άγάπησε να χάνεται σιγά - σιγά από τα μάτια του...

Σε λίγο οι Τούρκοι έφθασαν στο χωριό, έπιασαν τους λίγους που έμειναν εκεί και θέλησαν να τους σκοτώσουν όλους.

Ο φόδος όμως των άντιποίνων στις τουρκικές οικογένειες που κρατούσε στο «Βιθυνία», σαν όμηρους ο πατέρας, τους κράτησε.

Και έτσι σώθηκαν και οι λίγοι που είχαν άπομείνει στο χωριό και κατέφεραν με χίλια δάσανα να σωθούν προς την Πόλη, άργότερα.

Το «Βιθυνία» έφθασε στη Ραιδεστό και άρχισε να θγάξει τον κόσμο και τα πράγματα που είχε σώσει ο καθένας.

Σε λίγο θά ξαναγυρίζε στην Πόλη να συνεχίσει την έπισκευή του, για να πάρη κι αυτό, άργότερα, το δρόμο του γυρισμού προς την Έλλάδα.

Την όμορφη αυτή άνάμνηση, όμορφη γιατί άφορά μια προσπάθεια ενός ανθρώπου να κάνη κάθε ύσια, να κινδυνεύσει ο ίδιος για να σώσει τους φίλους του και τους συμπατριώτες του, σιιάζει μια άγνωμσύννη τέλεια άδικαιολόγητη.

Όλη η κινητοποίηση των τόσων δικών μας πλοίων και η ναύλωση των ξένων, άπαιτούσαν, φυσικά, έξοδα. Τα έξοδα τα πλήρωνε όλα ο πατέρας. Δεν τα λογαριάζε. Άλλωστε είχε το γράμμα της Δημογεροντίας, που του έγραφε «κάνε θτι μπορείς να μās σώσεις. Μη σκεφθής τι θάξοδέψης. Θά σου χρωστάμε τη ζωή μας...

Όταν το «Βιθυνία» έφθασε στην Ραιδεστό, ο λογιστής του πλοίου στάθηκε στην έξοδο και σύμφωνα με εντολή του πλοιάρχου δεχόταν, από όσους έθγαιναν στην στεριά, θτι μπορούσε και ήθελε ο καθένας να εισφέρει, για να πληρωθώ μέρος από τα έξοδα τόσων πλοίων που έστάλησαν να τους σώσουν.

Και έδινε ο καθένας θτι ήθελε.

Βρέθηκαν όμως άνθρωποι — από εκείνους που σώθηκε ή ζωή τους — που πήγαν στο λιμεναρχείο και κατήγγειλαν θτι στο πλοίο τους ζητούσαν άκριδο ναύλο!! Και άξιωματι-

χώς του λιμεναρχείου κατέφθασε να έλέγξει τί συμβαίνει.

Βρήκε τον λογιστή, άνοιξε την τσάντα, που έρχανε ο καθένας θτι ήθελε και τη βρήκε να έχη χάριτες τουρκικές λίρες και μετζήτια.

Μετρήθηκαν. Το ποσό, που είχε συγκεντρωθώ, δεν μπορούσε να καλύψει ούτε το ναύλο του ρυμουλκού!

Τί ντροπή!!

Σε λίγο με διάφορα πλοία, δικά μας και ξένα, άρχισαν να συρρέουν οι Τρίγλιανοί στην Τένεδο και ύστερα στην Έλλάδα.

Το «Ελλάσποντος», ρυμουλκώντας Τρίγλιανούς φαροάκια, και γεμάτο πρόσφυγες Τρίγλιανούς, έφθασε στην Ραφήνα και απέδιδε τους πρώτους καινούργιους κατοίκους της. Σε μια γωνιά που το κουνούπι και οι έλώδες πυρετοί θέριζαν τον κόσμο και που ύστερα από άπεράντο μόχθο και προσπάθεια έγινε ή σημερινή όμορφη πολιχνη, το δροσερότερο θέρετρο της Άθήνας.

Στην όμορφη ενός λοφίσκου, κοντά στη θάλασσα και δίπλα το νεκροταφείο της Νέας Τρίγλιας, Ραφήνας, διάλεξε μια θέση για τον αιώσιο ύπνο του ο πατέρας.

Έβαλε και άνοιξαν τον τάφο του εκεί, ζητώντας απ' όλους μας να τον έμπιστευθώμε στο χώμα της καινούργιας πατρίδας του, όταν κάποτε κλείσει τα μάτια του.

Ήθελε να συνεχίσει να δρίσκειται άνάμεσα στους συμπατριώτες του που τόσο άγάπησε. Οι γραμμές μου αυτές, που έχουν σκοπό να μάθουν οι νεώτεροι πως έζησε να θρεθούν ξεριζωμένοι στην νέα μας πατρίδα και να ξαναθυμηθούν οι πιο παλαιοί τις πικρές ώρες της καταστροφής, άς είναι και ένα ελλαδικό μνημόσυνο στη μνήμη εκείνου που στάθηκε πάντα πολύ κοντά στο χωριό του, γραμμένο από το χέρι ενός από τους γιους του, που έζησε μικρός δλες εκείνες τις τραγικές ώρες και που πήγαν στο λιμεναρχείο και κατήγγειλαν θτι στο πλοίο τους ζητούσαν άκριδο ναύλο!! Και άξιωματι-

ΧΡΥΣΟΣΤ. ΚΑΒΟΥΝΙΔΗΣ

Δ' ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 1-2 ΚΑΙ 5-8 Μ. Μ.
ΕΓΝΑΤΙΑ 93 ● ΤΗΛΕΦ. 269.222-819.105
ΑΠΟΘΗΚΗ ΥΑΛΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΣΙΡΑΚΜΑΝΗ
ΟΔΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΑΡ. 5
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΗΛ. 534.827
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ

ΤΡΙΓΛΙΑ ΚΑΙ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΙ του κ. 'Αθανασίου Πιστικίδη

Προέδρου Κοινότητας Ραφήνας

'Αγαπητοί αναγνώσται,
Στο δεύτερο τεύχος της εφημερίδας μας σας είχα υποσχεθί να σας ιστορήσω με συνήχειες το πώς χωρίσαμε και σκορπίσαμε εμείς οι Τριγλιανοί. Διά λόγους όμως ανωτέρας τής θελήσεως μου δεν μπόρεσα να γράψω, εξ άλλου η εφημερίδα μας είχε πληθώρα ύλης. Όπως λοιπόν θυμούνται οι παλαιότεροι, η Τένεδος υπήρξε ένας διαμετακομιστικός σταθμός δια τους Τριγλιανούς μετά την καταστροφή της Μ. Α. Στην Τένεδο έμειναν οι περισσότεροι Τριγλιανοί για πολλούς μήνες υπό άθλιώτατες συνθήκες ζωής. Άρκετους μήνες μετά άρχισε το Κράτος να φροντίζει δια την μεταφορά των προσφύγων απασπαστώντας διάφορα μέρη. Για τους Τριγλιανούς απασπαστήσαν δύο διάφορες περιοχές, στην Άττική το κτήμα Σκουζέ Ραφήνα με τη φροντίδα και το ένδοξο των αδελφών Σταυρίδη Γεωργίου, Άρίωνος και Σταύρου, εις δε την Χαλκιδική το Βουλγάρικο Μοναστήρι Σουφλίου με την φροντίδα του τότε Τριγλιανού επίσης Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης Διοδώρου Κάραση και του αιμιμήτου Παπάκη. Τον Σεπτέμβριον του 1923 ο Φίλιππος Καβουνίδης, κατόπιν συγγενισμένος του με τους αδελφούς Σταυρίδη, παραλάμβανε από την Τένεδο και έφερε εις την Ραφήνα τους πρώτους Τριγλιανούς. Αυσχυγώς την εποχή εκείνη άρχισε μια προπαγάνδα, αλλά άς την πούμε καλής θελήσεως, ως προς το πού θα ήταν φρονιμότερο να εγκατασταθούν οι Τριγλιανοί, οι αδελφοί Σταυρίδη άφ' ενός και ο Φίλιππος Καβουνίδης είχαν ταχθί υπέρ της Ραφήνας λόγω της γεωγραφικής της με την πρωτεύουσα και σαν τόπου παλαιού μιά και ήξεραν ότι πολλοί συμπολίτες μας ήταν θαλασσινοί. Η άλλη πλευρά έπροπαγάνδιζε υπέρ της Χαλκιδικής δια μια νέαν Τρίγλιαν, ελπίζοντας σε μεγαλύτερους κλήρους και ευφορύτερη γή, έτσι οι Τριγλιανοί παρέρυθησαν και από τα δύο συνθήματα και έτσι επήλθε ο χωρισμός.

Το άτιμόλοιο «Χελιδόνι» του Φιλίππου Καβουνίδη έφθασε κατάφορτο στην Ραφήνα με τους πρώτους Τριγλιανούς από την Τένεδο, νομίζω μάλιστα πως έκανε δύο δρομολόγια, όπως μου άφηγήθηκαν παλαιότεροι. Ήταν κόσμος κάθε επαγγελματίας και κατηγορίας, αγρότες, φάρδες, έμποροι κλπ. μαζί τους και ο τελευταίος δήμαρχος της παλαιάς Τρίγλιας, ο άειμνηστος ιατρός Κονδυλίνος, η θυγάτηρ του οποίου είναι σήμερα η αξιοτίμος σύζυγος του κ. Χρυσού Καβουνίδη, υίου του Φιλίππου Καβουνίδη και σήμερα Διοικητού του Ο.

Τ.Ε. Και έδω όμως οι συνθήκες της πρώτης εγκαταστάσεως ήταν άθλιώτατες, διότι δεν υπήρχαν κτίσματα να στεγασθούν. Έστεγάσθηκαν προχειρώς εις σκηνάς, τους έθήρισε δέ η έλκονοσία λόγω της υπάρξεως εκεί πλησίον ενός έλους, αλλά και της έν γένει κακής διατροφής και της κακής διαδίδσεως.

Τότε άρχισαν σε λίγο να αποχωρούν εξ αυτής της αίτιας (έως και άλλων ειδικών λόγων) προς τάς πόλεις, οι περισσότεροι από τους πύ καλλιέργημένους άς πώ άνθρωπους. Έφυγε ο Κονδυλίνος, ο Νικολάκης ο φαρμακοποιός, ο Κώστας ο Λουζογλής, ο Γιώργος ο Βουδούρης και άλλοι πολλοί και έτσι έμειναν σχεδόν μόνο οι άγρότες και οι φάρδες σαν κάτοικοι της Ραφήνας. Ένα τέτοιο πήγαινε - έλα από Ραφήνα και προς Ραφήνα, έκράτησε περίπου έως το 1926, έως και περισσότερο, όταν πολλοί απόπερατώθησαν οι συννοικισμοί. Οι πρόσφυγες έδιονοντο κατά την πρώτη φάση της εγκαταστάσεως των από έμάδες. Το 1929 άνωμάσθησαν πλέον η Ραφήνα Κοινότης. Πρόεδροι των πρώτων προσφύγων αυτών Ομάδων εις την Ραφήνα διετέλεσαν οι έξης: ο 'Αθανάσιος Βαμβακάς, προσωρινός γραμματέας Ιωσήφ Μπακάς, πρόεδρος ομάδων Βαμβακάς, ο Κωστής ο Παράσχος, ο Πέτρος ο Ραυτόπουλος (Βούλγαρης), ο Ιωάννης Δρακούλης, ο Θεολόγος Δυράτζης. Πρώτος Πρόεδρος της Κοινότητος Ραφήνας εψηφίσθη πλέον ο Δημοσθένης Καλοκαιρέης διότι οι Πρόεδροι των Ομάδων εξέλεγοντο εις το καφενείο δια βοής με έτησίαν περίπου θητείαν. Μετά τον Ιωσήφ Μπακά από τον 1925 περίπου μέχρι του 1935 Γραμματέας της Κοινότητος διετέλεσε ο Νικόλαος Κελάδης. Παράλληλα έπιτροπή Τριγλιανών έδημιουργήθηκε εις την 'Αθήνα ενδιαφερομένη για τα θέματα των συμπολιτών τους εις την Ραφήνα, τα όποια ήταν πολύπλευρα και ποικίλα, ως οι προσφυγικές αποζημιώσεις, οι διανομές κλήρων οι όποιες εχρόνιζαν κ.ά. Την έπιτροπή αυτή αποτελούσαν και πάλιν οι αδελφοί Σταυρίδη με τον Γιώργιο ως Πρόεδρο, την 'Αντωνία Λύρατζη ως ταμία, άναπληρο πολέμου του 1912, τον καθηγητή Νικόλαο Σοφοκλέους, τον Γρηγόρη Παπαγιώ, τον 'Αλέξανδρο Μαμελετζή και μερικούς ακόμη. Η έπιτροπή αυτή απέδωσε πολύ, έδοθήσε τους Τριγλιανούς εις την Ραφήνα δια την διεκπεραίωσιν των τόσο σοβαρών αυτών θεμάτων. Και έδω τελειώνω για σήμερα, ελπίζοντας στο επόμενο τεύχος να συνεχίσω την αφήγησή μου.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ του κ. Χρήστου Εύδοκίμου

Ο φίλος μου, ο Γιάννης ο Κοκκινίδης, Τριγλιανός και κοινοταξιάρχης μου από την παιδική μου ηλικία, μου έλεγε τις έντυπώσεις του από την Ραφήνα, όπου πέρασε τις μέρες του Πάσχα, ανάμεσα σε συγγενείς και συμπατριώτες και όπου, φυσικά, λειτουργήθηκε στην έκκλησία της Παντοκράτισσας, της προσφυγικής Τριγλιανής Παναγίας. Κάποια στιγμή σάπασε και θυβίστηκε σε κέντρα. Κατάλαβα. Με τα φτερά της μνήμης και της φαντασίας, ο Γιάννης, αυτή τη στιγμή, τα ταράζει τον χρόνο και τις αποστάσεις και βρίσκεται στην παλιά Τρίγλια. Αυτό το κάνει συχνά. Δεν έπεσα έξω γιατί σε λίγο άρχισε να μου διηγείται:

«Ήμασταν καμιά δεκαριά «πανογιές» — έτσι μας φώναζε μια γριά από τότε που της σάπασε το τζάμι — από πέντε έως δέκα χρονών, το Κωστό, το Δημητρώ, το Σταυρό, το Νικόλο και άλλα παιδιά, παρτα άχώριστα και συμμοριασιστή. [Εκείνη την ήμερα από ώρα παίζαμε τους «άλεκου-τρες» (σοβόρες) πάνω στην πλακά του Χαζενά (ύδραρυγείο). Τους χτυπούσαμε αλύπητα με τα καμουτσίνια, μας και εκείνοι γύριζαν με τρελλά περδημένα επάνω στο ταίμεν. Είχαμε πιά βαρεθθί το παιχνίδι και έτοιμαζόμασταν να πάμε κάπου να κάνουμε καμιά ... ζήμια, όπως έλεγεμε να περνά ο Σαλής, ο Τούρκος που τον πείραζαν όλοι και περισσότερο οι Τούρκοι, γιατί ήταν φοβιστάρες και αγαθούλης και πάντα λερωμένοι. [Τον πήραμε από πίσω και τον κοροϊδεύαμε. Έγώ, θυμάμαι, τον άκούμπησα και λίγο στα πιανά με την άκρη της βέργας του καμουτσινίου που το είχα για τον «άλεκου-τρες» μου αλλά άμέσως μετάνιωσα και τον λυπήθηκα καθώς τον έδλεπα να τραβά τον δρόμο του άδιαμαρτύρητα. Τον πήγαμε ως την άκρη του τουρκομαχαλά και εκεί τον παρατήσαμε. Παραπέρα δεν πηγαίναμε. Φύλαγε τα ρούχα σου...]. [Έστερα βγήκαμε με στα χωράφια και ημείζαμε ένα μισορίλι (καλαμποκόχωραφο) γεμίζοντας τους κόρφους μας με χλωρά μισορία. Εφαίνεκα έπιασε βροχή και τρέξαμε να χωθούμε στο έωκλήσι της Παντοκράτισσας. Γμάλις ήμια αντίκρυστα το εικόνασμα της Παναγίας πάγωσα. Τα μεγάλα μάτια της κοίταζαν ολόγρια σε μένα, άστρηρά και έπιτυμηνικά, σχεδόν θυμωμένα. Τα χρειάστηκα. Καλά μου έλεγε η γριά μου να μην κάνω κακές πράξεις γιατί η Παναγία τα βλέπει όλα! [Τα βλέπει και τιμωρεί παιδιά μου], μου έλεγε. Τώρα καταλάβαινα πόσο είχε δίκιο η γριά. Τραβούμαι δεξιά, τραβούμαι ζερβά, πάω παράμερα σε μια γωνιά, τίποτα! Όπου και να στεκόμουν, τα μάτια της Παναγίας γύριζαν σε μένα. [Βγαίνω έξω και πετώ τα μισορία άπ' τον κόρφο μου. Εφαίνεκα άστραψε και βρόντησε. Το τί έπαθα από την τρομάρα μου τότε δεν λέγεται. Βέβαια τα μισορία τα πέταξα, αλλά την κοροϊδία που έκανα στον Σαλή που την βάσεις; Για να πούμε, δηλαδή, μονάχα τα σημερινά. Άη τα χτεσινά, τα προχτεσινά...]. [Έτρεξα μέσα στην βροχή, πήγα στην γιγιά μου και έπεσα στα πόδια της κλαίγοντας. Της τα είπα όλα και εκείνη με παρηγόρησε. Μου είπε ότι η Παναγία όλα τα σχωράνε άμα την θερμοπαρακαλέσης και της υποσχεθής πως δεν θα το ξανα-

κάνης. Αυτό έκανα στην θραυνή μου προσευχή και ξαλάφρωσα. [Από τότε δεν ξαναπείραξα τον Σαλή. Μάλωνα μάλιστα και τα άλλα παιδιά που τον πείραζαν: «Μή, βρέ σεις, η Παναγία τα βλέπει όλα!»] Ούτε μισορία ξανάκλεψα. Μονάχα, κάπου - κάπου στεκόμουν παράμερα και έδλεπα τους άλλους που πείραζαν κάποιον, που δεν θυμάμαι πως τον λέγανε. [Αυτός είχε την συνήθεια να σταματά στο δρόμο τις βμορφες και να τις λέγει συχνάκια από το τραγούδι της «Σμαρώς». Και εκείνες τον άκούγαν φιλάρεσκα, χαχάνιζα και έκαναν τσακίσματα όταν τις έλεγε: «Σμαρώ μου το φουστάνι σου το πεμπελίδικο, στην Πόλη το κεντούσαν το σεβταλίδικο. Σμαρώ μου πού θα πάμε και πού θ' άράξουμε, στο Μουδανιού τη σκάλα να κουβεντιάσουμε» και άλλα. Λέγανε πως το έπαθε από σεβτα. Κάποια Τριγλιανή καμουματού το έστειλε χαμόγελα και του έριχνε ματιές αϊτες και του ρούφισε τα τζιγέρια του, αλλά όπως αποδείχτηκε ύστερα, τον κοροϊδευε τον καϊμένο, η σκύλλα!]

[Πιστεύεις φίλε μου, συνέχισε ο Γιάννης, πως έπειτα από τόσα χρόνια, σαν αντίκρυστα στην έκκλησία της Ραφήνας τα μάτια της Παναγίας, ένοιωσα μέσα μου την ίδια ταραχή, όπως και τότε; Τώρα η Παντοκράτισσα είχε περισσότερες λόγους να είναι θυμωμένη μαζί μου. Δεν είναι μονάχα τα μισορία της Τρίγλιας και ο Σαλής. Μαζί με τα χρόνια και τα βάσανα φορτώθηκαν και τόσες άμαρτίες στην καμπούρα μας. Άς είναι! Αυτή τα σχωράνε όλα, άμα την θερμοπαρακαλέσης, όπως έλεγε και η γιγιά. Άναψα το κερί μου και προσκύνησα με εὐλάβεια και συγκίνηση την άγια εικόνα της. Μεγάλη η Χάρη της!]

[Θυμάμαι ακόμη...]. Έδω διέκοψε τον φίλο μου. — Έ, Γιάννη, τού λέω, φτάνει για άπόψε! Άειντε να πληρώσουμε τα ρακούδια μας και να πάμε στο σπίτι γιατί κοντεύουν μεσάνυχτα και άμ-πούμε στις κυράδες πως ήμασταν ...στην Τρίγλια δεν θα μας πιστέψουν...].

ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΔΟΚΙΜΟΥ

Τραγούδι της παλιάς Τρίγλιας

Η ΣΜΑΡΩ

Σμαρώ μου το φουστάνι σου το πεμπελίδικο
στην Πόλη το κεντούσαν το σαριφλίδικο.
Σμαρώ μου βάλε πούδρα κάνε και κατσαρά
βάλε την μπλερίνα να πάμε στην χαρά.
Σμαρώ μου το φουστάνι σου είναι πολ ύφανθ
έσκέπασε την πόλη και την Άνατολή.
Σμαρώ μου βάλε πούδρα κάνε και κατσαρά
για νάρθω να σε πάρω να πάμε στην χαρά.
Σμαρώ μου το φουστάνι σου έχει και φαριπαλάδες
έχει και κουδούνια, ξυπνά τους μαχαλάδες.
Σμαρώ μου πού θα πάμε και πού θ' άράξω
στο Μουδανιού την σκάλα να κουβεντιάσουμε.

ΤΑ ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΓΡΟΣΙΑ

Του ανταποκριτού μας κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Στην παλιά μας πατρίδα Τρίγλια κατοικούσαν γύρω στις δέκα χιλιάδες πατριώτες, οι όποιοι έντός άπ' την γεωργία και άλιεία, ασχολούνταν με το έμποριο, τα γράμματα και τις τέχνες.

Η εύπορη τάξη (έμποροι, καταστηματάρχες μεσίτες) και οι διανοούμενοι (διδάσκαλοι, γιατροί, φαρμακοποιοί κλπ.) έσύχναζαν τις ελεύθερες ώρες τους στο κεντρικό, μεγάλο και όμοιο καφενείο Κυψέλης, που ήταν δίπλα στο παντοπωλείο του Άρμιοδίου Στεργίου.

Το όνομα Κυψέλη δόθηκε άπ' αυτούς που σπούδαζαν στην 'Αθήνα, και οι όποιοι έμειναν τότε στην περιοχή της Κυψέλης.

Πιο βορρά άπ' την Κυψέλη ήταν το παλιό σχολείο, στο ισόγειο του οποίου ήταν μια μεγάλη αίθουσα, που την χρησιμοποιούσαν να δίνουν θεατρικές παραστάσεις με ήθοποιους συμπατριώτες μας. Μάλιστα, όταν το 1920 ήλθε ο Έλληνικός στρατός, όρισμένοι στρατιώτες γνώριζαν την τέχνη του Καραγκιοζοπαίκτη και με τις παραστάσεις τους διασκεδάζαν τους Τριγλιανούς.

Στην Κυψέλη, λοιπόν, συζητούνταν όλα τα προβλήματα του χωριού και έπαιρνονταν πολλές φορές οι μεγάλες αποφάσεις. Έτσι κάποια μέρα, που η δυσκολία συναλλαγής του χρήματος ήταν μεγάλη, λόγω έλλείψεως μικρών χαρτονομισμάτων (φιλιά), ο μοναδικός

Κασούρης κάλεσε τους θαμνές της Κυψέλης κοντά του και τους είπε:

Άκούτε βρέ λολάγια, πρέπει να βγάλουμε γρόσια δικά μας, Τριγλιανά.

Και πριν ακόμη προλάβουν να αντιδράσουν οι έκπληκτοι άκροατές του, έδωσε έντολή να πάρουν άπ' το μπαζαλίκι του, που είχε συνεταιρικό με τους Τακάδες και που βρίσκονταν άπέναντι άπ' το παλιό σχολείο, χονδρό χαρτί και άφου μπόυνε στο μοτόρι του (καράδι με μηχανή), να πλανε στην Πόλη (Κωνσταντινούπολη).

Έκει ο ένα τυπογραφείο βγάλανε τα Τριγλιανά γρόσια που ήταν σε σχήμα γραμματισμού και η μία ένδοση είχε την φωτογραφία της έκκλησίας της Παντοκράτισσας και η άλλη το σχολείο, που κτίσθηκε με πρωτοβουλία του άειμνήστου Χρυσόστομου Σμύρνης.

Τα Τριγλιανά αυτά γρόσια, μοίρασε ο Κασούρης σ' όλους τους Τριγλιανούς και έτσι μέσα στην Τρίγλια και μέχρι τα Μουδανιά η συναλλαγή μικρών χρηματικών ποσών γινόταν μ' αυτά. Όταν όμως το ποσό αυτών π.χ. σ' ένα μπαζαλή έφθανε μια ώριμένη τιμή, τότε γινόταν η εξαργύρωσή τους με πραγματικά τούρκικα γρόσια.

Έτσι, λοιπόν, χάρη στην έζυπνάδα και κατασκευή του Κασούρη, λύθηκε και ακόμη ένα πρόβλημα των Τριγλιανών.

Η ΔΑΣΚΑΛΑ Κ. ΑΝΘΗ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ ΘΥΜΑΤΑΙ:

Η Τριγλιανή διδασκάλα κ. Άνθη Γιαννούλη, από την Πάτρα, με έπιστολή της προς τον σύλλογο, άφου εξαίρει την ευγενή προσφορά της κ. Άγγελικής Τσάκωνα προς τις ένοπλες δυνάμεις μας θυμάται και γράφει:

Όταν επέστρεψα από την Προύσα κατάκοπη από την πορεία Προύσα — Μιχαλίτι, όπου έκανα την έμπορία για να συντηρηθούμε, ήλθε στο σπίτι μας ο διάκονος της μητροπόλεως Προύσης και μου ζήτησε να έργασθώ και πάλι σαν δασκάλα στο χωριό μας.

Μου ζήτησε να άνασυντάξω το σχολείο, συγκεντρώνοντας τα παιδιά που γυρνούσαν στους δρόμους.

Στην άρχή άρνήθηκα, γιατί και ανήλικη ήμουν, αλλά και δεν ήταν εύκολο να έργασθώ με τόσα παιδιά μόνη.

Ο διάκονος όμως επέμενε και με έπεισε τέλος να δεχθώ.

Έτσι παίρνοντας για βοήθ

την Σοφία του Σπύρτου για τα μικρά παιδιά, ξεκίνησα το δύσκολο έργο μου.

Ήταν παραινέσεις των Τριών Ίεραρχών και έκανα μια γιορτή στο σχολείο. Δίδαξα ένα τραγούδι στα παιδιά, μίλησα λίγα λόγια για τους τρεις φωστήρες και για την έπάνοδο στην πατρίδα.

Οι παρευρισκόμενοι χωριανοί, μεταξύ των οποίων παρευρίσκονταν ο Κασούρης, ο Άρμόδιος, ο Καπάκης, άφου με συνεχάρησαν έφυγαν κατασυγκινημένοι.

Συνέχισα να έργάζομαι έτσι μέχρι τον νέο χρόνο, όποτε προσελήφθησαν οι νέοι συνάδελφοι Τσερέκας, Νικόπουλος, Άποστολίδης. Μαζί μ' αυτούς άρχίσαμε τακτικά μαθήματα επί τρία χρόνια, μέχρις ότου ήλθε η κακή ώρα του διωγμού, η άξέχαστη στιγμή της πικρής έξορίας. Έύχομαι στον Θεό, ποτέ τα παιδιά μας να μην δούν τέτοιες στιγμές.

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΗΤΣΟΣ

(ΦΡΑΓΚΟΣ)

Γ. ΓΑΚΙΔΟΥ - Θ. ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ

Κρεβατοκάμαρες, Σαλόνια, Τραπεζαρίες

Βιβλιοθήκες, Έπιπλα επί παραγγελία

ΓΡΗΓ. ΖΑΛΙΚΗ 10 (Όπισθεν Καραβάν Σαράϊ)

ΤΗΛΕΦ. 266886

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΡΑΦΗΝΑ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ

Α. ΠΙΣΤΙΚΙΔΟΥ

Άγροτεμάχια, ΙΔΙΟΚΤΗΤΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ

παραλιακά, έγκεικρίμενου σχεδίου

Έκτάσεις Βιομηχανικά

Ένοικιάσεις—Άντιπαροχαί

Γραφ.: 0294.23401 — Οικία: 0294.22131

SERVICE ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΝ

Κ. Ζ. ΤΣΙΡΙΜΠΑΣΗΣ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ

ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΗΛΕΦ. 0373/51324

ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

ΒΑΡΥΤΗΣ - ΣΓΟΥΡΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

ΟΔΟΣ ΤΣΙΜΙΣΚΗ ΑΡΙΘ. 11

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤ. ΣΜΥΡΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΥΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Κατά τὸν πρῶτο παγκόσμιον πόλεμον οἱ Τούρκοι, κατόπιν εἰσηγήσεως τῶν Γερμανῶν, ἀποφάσισαν νὰ ἐκτοπίσουν τοὺς "Ἕλληνας ἀπὸ τὰ παρὰ τῆς Ἀνατολῆς Μ. Ἀσίας. Ὅταν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1915, οἱ Τριγλιανοὶ διώχθηκαν ἀπὸ τὸ χωριὸ τους καὶ ἐγκατεστάθηκαν προσωρινὰ ἄλλοι στὴν Προύσα, ἄλλοι στὸ Μπιλετζίκ καὶ ἄλλοι ἔπουν μπορδσαν.

Στὸ διάστημα ποὺ ἔλειπαν οἱ συμπατριῶτες μας, οἱ Τούρκοι ρήμαξαν ὅλα τὰ σπέρματα, ἀρπάζοντας ἔτσι εὐρισκαν. Ὅταν, τέλος, μετὰ ἀπὸ μεγάλη περιπέτεια ξαναγύρισαν οἱ Τριγλιανοί, εὗρκαν τὴν Τρίγλια ἀγνώριστη. Τότε ὁ ἀείμνηστος Χρυσόστομος Σμύρνης, προσπαθῆσε νὰ βοηθήσῃ τοὺς συμπατριῶτες του μὲ κάθε τρόπο.

Σὰς παραθέτουμε σήμερα μίαν ἀδελφικὴν ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς ὅλους τοὺς Τριγλιανούς, ποὺ ζοῦσαν στὴν Ἀμερικὴ, καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ζητᾷ κάθε βοήθεια γιὰ νὰ ἀναστηλώσῃ καὶ πάλι τὸ καμάρι τῆς Βιθυνίας, τὴν Τρίγλια.

Πρὸς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ἀγαπητοὺς μοι συμπολίτας Τριγλιανούς.

Προσφιλοῖς μοι Συμπολίται

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐπεθύμουν νὰ ἐπικοινωνήσω μεθ' ἐνὸς ἐκάστου καὶ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἐπεθύμουν νὰ σᾶς περιγράψω τὰ ἀφάνταστα κακὰ καὶ δεινὰ, διὰ τῶν ὁποίων διήλθεν ὁ γενέθλιος ἡμῶν τόπος, ἢ εἰς τόσον ἀκμῆς καὶ πλοῦτον ὑψωθείας, κατὰ τὴν τελευταίως ἰδίως δεκαετίαν ἀγαπητὰ καὶ Τρίγλεια. Ἡ ἀκμὴ καὶ ὁ πλοῦτος τῆς ἡτο κάρφος καὶ δοκὸς εἰς τοὺς πονηροὺς ὀφθαλμούς ὅλων τῶν Τούρκων τοῦ Νομοῦ Προύσης καὶ ἰδίως Κυβερνητῶν τῆς καὶ πάντες οὗτοι δὲν ἐκαραδόκουν καὶ δὲν ἀνέμενον ἄλλο τι εἰ μὴ τὴν κατάλληλον στιγμήν νὰ ὀρμήσωσιν εἰς λεηλασίαν, εἰς ἐξανδραποδισμόν καὶ ἐρήμωσιν τοῦ ἐπιβλητικού, συμπαγὸς τούτου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος ὡς ὄγκος ἐπεκάθητο εἰς τὰ ἀσθενικὰ καὶ φθισικὰ στήθη τῆς ἐκεῖ ξένης φυλῆς. Καὶ ἡ στιγμή αὕτη τοῖς ἐδόθη ἔξ ἀφορμῆς τῆς εἰσόδου τῆς Τουρκίας εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γερμανίας ἐναντίον τῶν φιλελευθέρων λαῶν καὶ Κρατῶν τῆς Ἀμερικῆς, Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος κλπ. μὲ τὴν γελοίαν πρόφασιν ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Τριγλείας ἐτροφοδοτοῦν μὲ βενζίνη τὰ Ἀγγλικά ὑποβρύχια, τὰ ὁποῖα ἐνήργουν ἐν τῇ θαλάσῃ τῆς Προποντιδὸς καὶ κατεβύθιζον ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ Τουρκικὰ πολεμικά καὶ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις καὶ ὁ Τουρκικὸς λαὸς συνέλαβον καὶ ἐξετέλεσαν μὲ ἀστραπαίαν ταχύτητα τὴν μυσαρὰν βουλὴν καὶ ἀπόφασιν νὰ ἐκδιώξουν ἐντὸς ὀλίγων μόνον ὥρων ὅλους τοὺς χριστιανικοὺς κατοίκους καὶ νὰ διασκορπίσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ ἐσωτερικὰ χωρία τῆς πόλεως καὶ τοῦ νομοῦ Προύσης καὶ οὕτω κατὰ μῆνα Ἰούλιον τοῦ 1915 ὡς ἀγέλια κτηνῶν ὠδηγῆσαν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ αἱ μητέρες, οἱ ἀδελφοὶ καὶ τὰ τέκνα μας εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀνατολῆς τουρκοκρατίας καὶ ἐκεῖ ἐρρίφθησαν ἄστεγοι, γυμνοί, ἀνυπόδητοι, πεινῶντες καὶ λιμνιῶντες εἰς τοὺς σταύλους τῶν Τούρκων βέδων καὶ εἰς τὰς τριόδους καὶ τὸ ὑπαίθριον ἐν μέσῳ δεινῶν, φόβων, μεγίστων κινδύνων καὶ ἀφάνταστον ἀθλιότητος.

Ὅλα τὰ ἀγαθὰ, ὅσα γενεὰ γενεῶν εἶχον συσσωρεύσει εἰς τοὺς πλοῦσιους οἴκους μας, ὅλα αἱ πλούσιαι ἐσοδαί τοῦ ἐλαίου, τῶν ἐλαιῶν, τῆς μετᾶξης κλπ. ὅλα τὰ πλοῖα καὶ ἀτιμολογία μας, ὅλα τὰ πλοῦτα ὅλα τὰ πλούσια ἐργοστάσια, τὰ κοσμήματα, τὰ ἐνδύματα τὰ οἰκιακά μας σκεύη, ὅλα ὅλα αὐτὰ, ὅλα αἱ εὐδαιμονίαι, ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην μᾶς ἀφηρέθησαν. Μὴ ἀρκεσθέντες εἰς ὅσα ἐλπίσμευσαν καὶ διήρπασαν ἐκρήμνισαν ὅλας σχεδὸν τὰς οἰκίας ἐκτὸς 100—150 τοιούτων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐγκατεστάθησαν, ἐκρήμνισαν σχεδὸν ὅλας τὰς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν ὁποίων τὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, πλησίον τοῦ Διοικητηρίου τῶν μετέβαλον εἰς κοπρῶνα καὶ αὐτὰς τὰς ἱστορικὰς Μονὰς τὴν τὴν Πατέρων Μηδικίου, τὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ τὴν Ἱ. Ἐκκλησίαν τῆς Παντοβασίλεισης ἐρήμωσαν καὶ κατέστρεψαν τέλεον. Εὐτυχῶς ἐφείσθησαν τῶν νεοδημιτῶν μεγαλοπρεπῶν σχολικῶν κτιρίων μας, τῶν ὁ-

ποίων τὰ ἐγκαίνια ἐτελέσαμεν μόλις πρὸ ἐξαετίας καὶ τοῦ τοῦ διότι ἡ καλλονὴ τῶν κτιρίων τούτων τοὺς ἐθάμβωσε καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ μετατρέψουν ταῦτα εἰς μέγα Ὀρφανοτροφεῖον τῶν ἐγκαταλελειμμένων τέκνων τῶν Τούρκων μαρτύρων τοῦ πολέμου τοῦ Νομοῦ. Ἐπίσης ἐφείσθησαν καὶ τοῦ Νεκροταφείου μας, μεταβαλλόντες αὐτὸ εἰς τόπον ἀναψυχῆς, μαγευθέντες ἀπὸ τὴν ὠραιότητην ἐν αὐτῷ φυτεῖαν καὶ τὰ καταπράσινα καρποφόρα δένδρα.

Οἱ συμπολίται καὶ ἀδελφοί μας κατὰ τὸ τετραεὶς τοῦ τοῦ διόστια τῆς ἐξορίας τῶν μακρὰν τῆς Τριγλείας ἐδοκίμασαν τὰ πάνδεινα, διήλθον ἐν μέσῳ τῶν Τούρκων σκληρὰς ἡμέρας στερήσεων φρίκης καὶ ἀπογνώσεως. Ἀνω τῶν 1500 ψυχῶν, κατ' ἀσφαλεῖς στατιστικὰς, ἀφῆκαν τὰ κῶλα τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁλόκληροι οἰκοὶ ἰουδαῖοι καὶ ζηλευτοί, ἐσβέσθησαν διὰ παντός. Ὅλοι οἱ πλοῦσοι μας ἐπτώχευσαν καὶ ἐπεινάσαν. Διὰ τῶν ἀσθενῶν μου ἐνεργειῶν καὶ ὁ ἐν Ρουμανίᾳ πλοῦσος συμπολίτης μας Ἱ. Σάπαρης καὶ ἄλλοι φιλόφρονες ἦλθον ἐπικουροὶ πρὸς σωτηρίαν τῶν λιμωττόντων συμπολιτῶν μας. Ἀλλὰ τί τίνος νὰ θεραπεύσῃ τὴν πληγὴν του; Ὅλον τὸ ἔθνος μας εὐρίσκετο ἐν φρικτῇ διωγμῷ, χιλιάδες χιλιάδων, ἑκατοντάδες ὅλοι χιλιάδων ὁμογενῶν μας, εὐρίσκοντο ἀνάστατοι καὶ ἐπὶ ποδός, μεταφερόμενοι ἄλλοι ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν, ἄλλοι ἐκ τῶν παραλίων τῆς Προποντιδὸς εἰς τὰς ἀποκέντρους ἐσχατίας τῆς Ἀνατολῆς παντοιοτρόπως ἐξοντωνόμενοι διὰ σφαγῶν ἐρυθρῶν καὶ λευκῶν δι' ἀγγαραίων εἰς τὰ λατομεῖα καὶ ἀνθρακωρυχεῖα καὶ τὰς σήραγγας τοῦ Ταύρου καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν οὐδροδρομικῶν γραμμῶν ἀπὸ τῆς Ἀγκύρας πρὸς τὴν Σεβάστειαν καὶ τὰ Καρδουκικά ὄρη. Ποῖος ποῖον νὰ λυπηθῇ; Ἀφ' οὗ ὅλων τῶν ἑλληνικῶν χωρίων καὶ πόλεων καὶ ὅλων τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἡ ἱστορία εἶναι ἀφαντάστως πένθος καὶ ὀλιβερωτάτης; Πλὴν ἐπὶ τέλους ἡ Θεία Πρόνοια ἐπέειδεν ἐπὶ τὴν κάκων τοῦ λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς καὶ οἱ φιλελεύθεροι λαοὶ κατέβαλον τὸν δεσποτισμὸν, τὴν βίαν καὶ τὴν τυραννίαν καὶ νέα περίοδος εὐδαιμονίας ἀνοίγεται εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς. Τὰ οἰκτρὰ λείψανα τοῦ Γένους μας καὶ οἱ ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ζῶντες καὶ παραλειπόμενοι ἤρχισαν νὰ παλιννοσῶσιν εἰς τὸν γενέθλιον τόπον τῶν. Ἀλλ' ἐκεῖ τίποτε δὲν εὐρίσκουσι. Καὶ παρίσταται τοιοῦτοτρόπως ἡ ἀνάγκη νὰ τρέξῃτε σείς οἱ μακρὰν εἰς τὰς εὐδαιμονίας χώρας τοῦ Νέου Κόσμου περισσώθεντες καὶ διὰ τοῦ τιμίου ἰδρυτῶς σας ζῶντες καὶ ἀποταμιεύοντες τοὺς καρποὺς τῆς φιλοπονίας καὶ οἰκονομίας σας νὰ ἐλθῇτε ἐπικουροὶ καὶ νὰ θεραπεύσῃτε τὰς ἀνοικτὰς πληγὰς, τῶν οἰκειῶν καὶ συμπολιτῶν μας. Εἰδικῶς διὰ τὴν πατρίδα μας Τρίγλειαν ἅμα ἡ ἀσθενὴς φωνὴ τοῦ παρόντος ἐγκυκλίου γράμματός μου πλήξῃ τὰς ἀκοὰς καὶ χορδὰς τῆς καρδίας σας, σὰς ἰκετεύω νὰ συνέλθῃτε οἱ ἐν ἐκάστῃ πόλει εὐρισκόμενοι συμπολιταὶ μου ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς κοινὴν συνεδρίαν καὶ ἀφ' οὗ καλῶς κατανοήσῃτε ὅχι μόνον τὰ γραφόμενα ἀλλὰ καὶ τὰ νοούμενα ὑπὸ τὰς πυρίνους λέξεις τοῦ παρόντος ἐγγράφου μου νὰ δώσῃτε ἔκαστοι ἔτι ἔχετε καὶ αὐθόρην νὰ τὰ παραδώσῃτε εἰς τὴν πρώτην Τράπεζαν τῆς Συμπολιτείας ὅπου εὐρίσκεσθε, καὶ τὸ συλλεγόμενον ποσὸν νὰ ἀποστείλῃτε ἐπ' ὀνόματί μου εἰς Σμύρνην, ἵτις εἶναι πόλις πασίγνωστος καὶ τὰ χρήματα θὰ περιέλθωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὰς χεῖράς μου, ἐγὼ δ' ἐντεῦθεν σκοπεύω μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ τὴν Πεντηκοστήν νὰ μεταβῶ αὐτοπροσώπως εἰς Τρίγλειαν καὶ ἐκεῖ νὰ ἐπιδοθῶ αὐτοπροσώπως νὰ κατατρίψω ἐπιτροπὰς, νὰ οἰκοδομήσωμεν ἀνάλογον ἀριθμὸν κατοικιῶν διὰ νὰ στεγασθῶσιν οἱ ἄστεγοι, νὰ δώσωμεν ἄρτον εἰς τοὺς λιμνιῶντας καὶ τὰ μέσα πρὸς δημιουργίαν γεωργικῆς ἢ ἄλλης ἐργασίας διὰ νὰ ἀποβῶσι στηρίγματα οἰκογενειῶν οἱ πτωχοὶ ἡμῶν ἀδελφοὶ καὶ νὰ τεθῶσιν οὕτω τὰ θεμέλια τῆς νέας Τριγλείας καὶ ταῦτα πάντα χάρις εἰς τὴν φιλοπατρίαν καὶ γενναιοφροσύνην τῶν μακρὰν αὐτῆς εὐρισκομένων τέκνων τῆς, τὰ ὁποῖα ἐπανερχόμενα μετ' οὐ πολλὴν τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον, ἡ Θεία Πρόνοια μᾶς ἔδωκεν, ὡς πατρίδα, θὰ εὕρωσιν αὐτὸν ὅχι μόνον καὶ ὠραῖον χάρις εἰς τὰς θυσίας τῶν, ἀλλὰ καὶ ἐλευθέρων καὶ εὐδαίμων Ἑλληνικὸν τόπον χάρις εἰς τὰ αἵματα τῶν ἐν πολλοῖς πεσόντων Μικρασιατῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος σφαγιασθέντων Χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐπὶ τούτοις, καταφιλῶ πάντας ὑμᾶς καὶ εὐλογῶν ἀπὸ ψυχῆς καὶ ἀναμένων ἀνυπομόνως τὴν ποθητὴν ἀπάντησίν σας διατελῶ μετ' ἀγάπης ἀδελφικῆς.

Ἐν Σμύρνη τῇ 5ῃ Μαρτίου 1919

Ὁ φίλος, ὁ ἀδελφός, ὁ συμπολίτης καὶ εὐχέτης Σας

† Ὁ Σμύρνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ — ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ: Οἱ Τριγλιανοὶ εἶναι ὑπερήφανοι καὶ μὲ τὴν καρδίαν τους συγκαίρουν.

Τὸν γιὸ τοῦ Ταμίᾳ τοῦ σὺλ σόγου μας κ. Ἀναστάσιο Ν. Χ. Παπποῦ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, ὁ ὁποῖος εἰσαχθεὶς πρῶτος στὴν Σχολὴν Τεχνολόγων Μηχανολόγων (ΚΑΤΕ) Θεσσαλονίκης, ἔτυχε κρατικῆς ὑποτροφίας.

Τὴν ἐγγονὴν τῆς κ. Ἀνθῆς (Γαννούλη δ) δα Φιλάρητῃ Καρατζόγλου ἀπὸ τὴν Πάτρα, ἡ ὁποία εἰσήχθη πρὶν δύο χρόνους στὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν τῶν Πατρῶν καὶ ἔκτῃ σ' ἐλθὲν τὴν Ἑλλάδα. Καὶ στὰ δύο χρόνια ποὺ φοιτεῖ ἔχει ὑποτροφία καὶ οἱ καθηγητὲς τῆς τῆς παροτρύνουν νὰ πάῃ στὴν Ἑλβετίαν γιὰ ἔρευνα.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ ΔΙΟΔΩΡΟΣ

Γεννήθηκε στὴν Τρίγλια στίς 20 Φεβρουαρίου 1881. Γονεῖς του ἦσαν ὁ Σοφοκλῆς Κάρατζης καὶ ἡ Ζωὴ τὸ γένος Τιτάγιου. Τὰ πρῶτα γράμματα διδάχθηκε στὸ σχολεῖο τῆς πατρίδας του, μετὰ στὴν σχολὴν Κορυμφαλίου τοῦ Βυζαντίου καὶ τέλος στὴν Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ. Ἀπὸ τὴν δευτέρα τάξιν τοῦ Γυμνασίου, τέθηκε ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ Μητροπολίτου Προύσης Ναθαναὴλ.

Τελειώνοντας τίς θεολογικὰς σπουδὰς του, τὸ 1905 διωρίσθη καὶ, ὕστερα ἀπὸ ἐπιμονὴν τοῦ μητροπολίτου Ναθαναὴλ, διευθυντὴς τοῦ σχολεῖο τῆς Τρίγλις

ἀπὸ τὸ 1905—1907 καὶ κατόπιν προσελήφθη, ὡς διευθυντὴς, στὸ σχολεῖο Μουδανίων.

Τὸ 1908, ὅταν ὁ συμπατριῶτης του Μητροπολίτης Δράμας Χρυσόστομος, ποὺ θρῖσκόνταν ὡς ἐξέριστος στὴν Τρίγλια, ἔφυγε καὶ πάλι γιὰ τὴν Δράμα, κάλεσε μαζί του τὸν Διόδωρον καὶ τὸν διώρισε διευθυντὴν τοῦ σχολεῖο Ἀλιστράτης καὶ στὸ ἐθνικὸ ὀρφανοτροφεῖο αὐτῆς.

Στίς 27 Σεπτεμβρίου 1908, χειροτονεῖται διάκονος εἰς τὸν Ἱ. Ναὸ τοῦ χωριοῦ Πλέδνας, ὅπου ὑπηρετεῖ ἐπὶ δύο χρόνια.

(Συνεχίζεται)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ - ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ: Εὐδόκησεν νὰ τοὺς ζήσουν.

Στὴν Ραφήνα ἡ σύζυγος τοῦ κ. Καλοπαναγιώτη γέννησε χαριτωμένον κοριτσάκι.

Στὴν Ν. Τρίγλια ἡ σύζυγος τοῦ κ. Νικ. Β. Καμπάνη γέννησε χαριτωμένον κοριτσάκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ: Πάντα ἄξιος ὁ νονὸς καὶ τὸ μωρὸ νῆναι εὐτυχισμένο.

Ὁ κ. Γεώργ. Φράγκος στὴν Ραφήνα βάπτισε καὶ ἔδωκε τὸ ὄνομα Μάρια, στὴν κορούλα τοῦ κ. Ἀθαν. Γιακοβάκη.

ΑΡΑΒΩΝΕΣ: Συγχαρητήρια καὶ καλὰ στέφανα.

Στὴν Ραφήνα ἔδωσαν ὑπόσχεσιν ἡγάμου οἱ:

κ. Ναράντζης Τάσος μετὰ τὴν δ/δα Μαίρη Σκλιό.

κ. Κουτράκης Νικόλαος μετὰ τὴν δ/δα Γενοδέφα Χ. Βαμδανά.

κ. Ζευγολῆς Δημήτριος μετὰ τὴν δ/δα Ἀόμνα Ι. Σταυρίδου.

ΓΑΜΟΙ: Εὐδόκησεν νὰ ζῇ σὺν εὐτυχισμένοι:

Στίς Μ. Μαῖου ἔγινε στὴν Ραφήνα ὁ γάμος τοῦ Κων/νου Ἡσὺ μετὰ τὴν δ/δα Προκοπία Πατρή.

Στὴν Ν. Τρίγλια ἔγιναν παλαιοὶ γάμοι.

Ὁ κ. Πετράκογλου Παναγιώτης μετὰ τὴν δ/δα Παπαλέγνα Μαρία.

Ὁ κ. Παναγιουλᾶκης Γεώργιος μετὰ τὴν δ/δα Καλαφατσῇ Ἀννα.

Ὁ κ. Καραγιάννης Διονύσιος μετὰ τὴν δ/δα Κάνκοτα Ἀναστασία.

Ὁ κ. Καμίνης Νικόλαος μετὰ τὴν δ/δα Ἀλεξίου Βάσω.

Ὁ κ. Μπανδῆς Ἰωάννης μετὰ τὴν δ/δα Σανταζῆ Ἑλένη.

Ὁ κ. Καραπαναζῆς Γεώργιος μετὰ τὴν δ/δα Μουχτάρογλου Παρασκευῇ.

Ὁ κ. Πιστικίδης Κων/νος μετὰ τὴν δ/δα Σακαλίδη Ἀννα.

ΚΗΔΕΙΕΣ: Συλλυπητήρια στίς οἰκογένειας τῶν ἀποθανόντων.

Στὴν Ραφήνα ἀπεβίωσαν οἱ Καλαφάτης Δημήτριος (Γιὸ νάλης) ἐτῶν 96 στίς 9 Ἀπριλίου.

Σταθάκου Χαρίκλεια ἐτῶν 75 στίς 27 Ἀπριλίου.

Μισοκοίλη Φωτεινὴ ἐτῶν 75 στίς 2 Μαΐου.

Κοκκαλᾶ Θεοδοσία.

Στὴν Ν. Τρίγλια οἱ:

Μορέλης Χρήστος ἐτῶν 61.

Καλιοντζῆ Ἑλένη ἐτῶν 76.

ἐτῶν 85.

Καγιόπουλος Κωνσταντῖνος

ΑΘΛΗΤΙΚΑ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Φλογητὰ — Τρίγλια 0—0

Τρίγλια — Φώκαια 3—1

Ἄθουτος — Τρίγλια 3—11

Τρίγλια — Διονυσίου 5—0

ΤΕΛΙΚΟΣ

Τρίγλια — Ὀρμύλια 3—1

Μετὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ πρωταθλήματος Νοτίου Ὀμίλου Χαλκιδικῆς Β' Ἑρασιτεχνικῆς Κατηγορίας, ἀντιμετώπισεν καὶ τὴν ἀντίστοιχον πρωταθλήτρια Βορείου Ὀμίλου Β' Ἑρασιτεχνικῆς Ὀλυμπιακῆς Ὀρμυλίας μέσα εἰς τὸ σὺν δέτερο Στάδιο Ν. Μουδανίων καὶ μετὰ ἀπὸ λαμπρὴν ἐμφάνισιν, συνέντριψε τὸν Ὀλυμπιακὸ Ὀρμυλίας μετὰ σκόρ 3—1.

καὶ ἀνεδείχθη πρωταθλήτρια Β' Ἑρασιτεχνικῆς Χαλκιδικῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τοὺς συμπατριῶτες μας Ραφηνιώτες γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συμπαράστασιν ποὺ ἐπέδειξαν κατὰ τὴν κηδείαν τῆς ἀδελφῆς μας Θεοδοσίας Κοκκαλᾶ θερμὰ εὐχαριστοῦμεν.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν τὸν κ. πρόεδρον Ἀθ. Πιστικίδην Διογένην Παπατζῆ καὶ Σωκράτην Πικουλίδην καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ Παραρτήματος κ. Β. Βουδοῦρην.

.. Αἱ οἰκογένειαι

Δημητρίου καὶ Νικολάου

Κοκκαλᾶ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Σχολῶν ΠΑΣΤΕΡ ἀνακοινεῖ ὅτι:

Οἱ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ δύνανται νὰ ἐγγράφονται εἰς τὰς ἐξῆς Σχολὰς:

1. ΟΔΟΝΤΟΤΕΧΝΙΤΩΝ	Διευτοὺς φοιτήσεως
2. Β. ΦΑΡΜΑΚΕΙΩΝ	» »
3. Β. ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΩΝ	» »
4. Β. ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΩΝ	» »
5. Β. ΧΗΜΙΚΩΝ	» »
6. ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ	» »
7. ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ	Μονοετοῦς φοιτήσεως

Οἱ ΜΑΘΗΤΑΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ δύνανται νὰ ἐγγράφονται εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω Σχολὰς πλὴν τῆς Αἰσθητικῆς.

Ἡ φοιτήσις τῶν εἶναι τριετής.

ΣΧΟΛΑΙ ΠΑΣΤΕΡ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΚΑΘΗΓΗΤΗΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: ΣΧΟΛΑΙ ΠΑΣΤΕΡ ΜΕΣ. ΙΔ. ΠΑΡΑΤΑΤΡΙΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ Β. ΧΗΜΙΚΩΝ & ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ Γωνία Τοιμιοκῆ καὶ Χάφα 8 Τηλ. 517.250, 520.255

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ

Σε συνεργασία με το παράρτημα Ν. Τρίγλιας, ο σύλλογός μας διοργάνωσε τετραήμερη εκδρομή, το Πάσχα, στην Ραφήνα.

Οι εκδρομείς, με άρχηγους την κ. Παπαλεωνίδα Σμαρτίου και τον κ. Δημότρου Γαρυφαλάκη, από την Θεσσαλονίκη και τον πρόεδρο του παραρτήματος Ν. Τρίγλιας κ. Μπαρμπή Παναγιώτη, ξεκίνησαν από την Ν. Τρίγλια, συμπλήρωσαν στην Θεσσαλονίκη και είχαν σαν πρώτο σταθμό τους τους Δελφούς.

Μετά την ξενάγησή τους εκεί, ανεχώρησαν για να φθάσουν στην Ραφήνα.

Στην πλατεία του χωριού τους περίμεναν με ανθοδέσμες ο πρόεδρος της κοινότητας κ. Πιστικίδης, ο πρόεδρος του παραρτήματος Ν. Τρίγλιας κ. Βουδούρης, με τα μέλη του συμβουλίου του και πολλοί συμπατριώτες, που τους υποδέχτηκαν με πολύ ένθουςιασμό και συγκίνηση.

Τό βράδυ, όλοι οι εκδρομείς, μετά την εκκλησία, όπου άκουσαν την λειτουργία της Αναστάσεως, έφαγαν την νόστιμη μαγειρίτσα τους στο εστιατόριο του κ. Δρακούλη. Τό τραπέζι αυτό, ήταν προσφορά του προέδρου της κοινότητας κ. Πιστικίδη.

Την ημέρα του Πάσχα, ο

κ. Πιστικίδης με το αυτοκίνητό του μπροστά και πίσω οι εκδρομείς, με το πούλμαν, έχοντας σαν ξεναγό τον κ. Πικουλίδη Σωκράτη, επισκέφθηκαν τον Τύμβο του Μαραθώνα και όλη την μαγευτική περιοχή μέχρι την λίμνη του Μαραθώνα. Από εκεί συνεχίστηκε η εκδρομή σ' όλο τον γύρο του Σουνίου.

Την Δευτέρα το βράδυ, το παράρτημα Γαθήνας πραγματοποίησε, στο κέντρο του Ιδανάρου προς τιμή των εκδρομικών, με μεγάλη επιτυχία συνεστιάση, στην οποία ελάσαν μέρος ο πρόεδρος της κοινότητας κ. Πιστικίδης, ο πρόεδρος του παραρτήματος κ. Βουδούρης, ο κ. και η κ. Τσιτσίρη, ο κ. και η κ. Στρούβελη, ο κ. και η κ. Δ. Παλαμάκη, ο κ. και η κ. Αθ. Γακουδάκη, ο κ. και η κ. Α. Γατωνάκου, ο κ. και η κ. Α. Χατζή, ο κ. Α. Μεχτάρης, η κ. Άννα Αλεξοπούλου, η κ. Α. Βαρέα, ο κ. Χ. Δημητράκης κ.ά.

Την άλλη ημέρα οι εκδρομείς, κατασκευασμένοι από την άνεση προηγούμενου φιλοξενία των συμπατριωτών μας Ραφηνιωτών, επέστρεψαν στην Θεσσαλονίκη και Ν. Τρίγλια, επιφυλασσόμενοι να ανταποδώσουν και αυτοί την γνωση Τριγλιανή φιλοξενία τους.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΕΙΚΟΣΙΦΟΙΝΙΣΣΗΣ

Ο σύλλογός μας σε συνεργασία με το παράρτημα Ν. Τρίγλιας πραγματοποίησαν, την Κυριακή 30 Μαΐου εκδρομή στην Ι. Μονή Εικοσιφοινίσσης.

Με πούλμαν ένα από την Θεσσαλονίκη και ένα από την Ν. Τρίγλια και χάρη στις προσφορές των κ.κ. Παπαλεωνίδα Σμαρτίου, Μαστραλέξη Τασούλας και Γκικόγιου Τασούλας, η εκδρομή επέτυχε πλήρως.

Οι εκδρομείς σαν πρώτο

σταθμό τους είχαν την Α.σπρόδα και μετά την Ι. Μονή Εικοσιφοινίσσης όπου τους έγινε και η σχετική ξενάγηση. Τέλος συνέχισαν μέχρι την Καβάλα, όπου επισκέφθηκαν το σπίτι του Μεχμέτ Αλή και άλλες τοποθεσίες της όμορφης πόλης.

Περίτεια της εκδρομής αυτής, δίνει το κουράγιο στο σύλλογό μας να πραγματοποιήσει και άλλες, για την ψυχαγωγία των συμπατριωτών μας.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

Το παράρτημα Ραφήνας του συλλόγου μας, καθόρισε σε πολύ μικρό χρόνο, να πραγματοποιήσει ένα πλούσιο πρόγραμμα εκδρομών και απογευματινών περιπάτων.

Έτσι οι εκδρομείς Ραφηνιώτες επισκέφθηκαν τον Σαρωνικό, τους Δελφούς, την Α

ράχια, την Αμφισσα, την Κήμη, την Εύβοια, τον Άγιο Ιωάννη τον Ρώσο και τώρα θα επισκεφθούν το Καρπενήσι και την Ναύπακτο.

Η κίνηση των εκδρομών αυτών, δείχνει το ενδιαφέρον και την ζωντάνια που υπάρχουν στα μέλη του Παραρτήματος Ραφήνας.

ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας, αποφάσισε να βραβεύσει τους δύο πρώτους μαθητές από την Θεσσαλονίκη και από την Ν. Τρίγλια και από την Ραφήνα, που θα εισαχθούν πρώτοι, κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις, στα Γυμνάσια.

Οι μὲν τρεις πρώτοι θα πάρουν από 2.000 δρχ., ενώ οι τρεις δεύτεροι από 1.000 δραχμές.

Οι δικαιούμενοι βραβεύσεως, πρέπει μετά τις εξετάσεις να προσκομίσουν στον σύλλογο ή στα παραρτήματα αυτού, βεβαιώσεις των Γυμνασίων των με τον βαθμό επιτυχίας των.

Μετάξυ ισοβαθμούντων μαθητών, θα γίνει κλήρωση στα γραφεία του συλλόγου.

Ο ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

Είναι προϊόν της προσπάθειας για την κάλυψη του κενού που δημιουργήθηκε στη Ραφήνα ή τέλεια έλλειψη κάθε πνευματικής και πολιτιστικής κινήσεως.

Ο σύλλογος αυτός, που έχει θέσει ως σκοπό να συμβάλει στην ανάκαμψη, καλλιέργεια και προβολή όλων των πνευματικών δυνατοτήτων του τόπου, να φέρει σε άμεση τον κόσμο της Ραφήνας με κάθε στοιχείο ικανό να αποτελέσει παράγοντα εκπαιδευτικό, να δημιουργήσει τα κίνητρα και τις προϋποθέσεις για τη γνώση και το ενδιαφέρον γύρω από την ελληνική κυρίως ιστορία, λαϊκή παράδοση και πνευματική κουλτούρα, να προσφέρει την συνδρομή του ακόμη και στην τουριστική αξιοποίηση του τόπου.

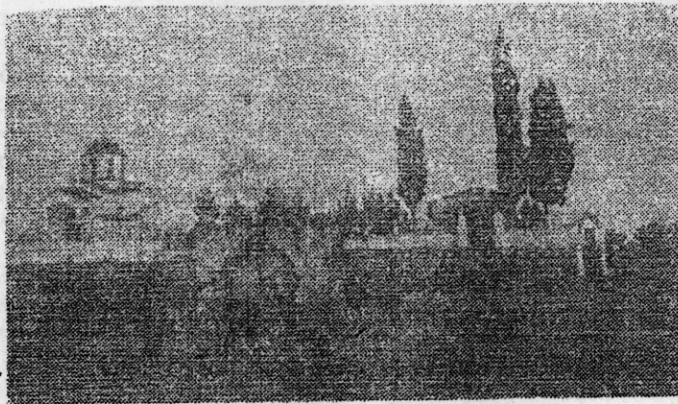
Για την επιτυχία των σκοπών

του ο Σύλλογος, προγραμματίζει εκδηλώσεις, δηλώσεις, προβολές ταινιών, εκδρομές, έρευνα διεπιστημονική κλπ.

Κατά τις αρχαιρεσίες του Συλλόγου εξελέγησαν οι εξής ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

- 1) Πρόεδρος: Χριστόπουλος Δημήτριος, καθηγητής Μαθημ.
- 2) Αντιπρόεδρος: Γραβανίτης Βασίλης, φοιτητής Βιομηχανικής.
- 3) Γραμματέας: Γκιόσης Άγγελος, φοιτητής Φιλοσοφικής.
- 4) Ταμίας: Μετζίτζιος Στέφανος, Βιβλιοπώλης.
- Μέλη:
- 5) Παράσχος Σωτήρης, ηλεκτρονικός.
- 6) Παζιάνης Γεώργιος, καθηγητής Μαθηματικών.
- 7) Λέου Σωφώ, Φοιτήτρια Νομικής.

ΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟ ΕΞΟΚΚΛΗΣΙ ΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Στο γραφικό εξοκκλήσι της Αγίας Παρασκευής, που βρίσκεται στην τοποθεσία Εσκή της Ν. Τρίγλιας, στις 26 Ιουλίου θα γίνει, όπως κάθε χρόνο, ιερή πανηγύρι.

Ο σύλλογός μας διοργανώνει ημερήσια εκδρομή, την Κυριακή 25 Ιουλίου, στην Ν. Τρίγλια, με σκοπό από οι εκδρομείς πάρουν το

μπάνιο τους στην ώραία ακροαλασία του χωριού μας και δοθούν τους συγγενείς τους, το απόγευμα να παρακολουθήσουν τον εσπερινό της ιερής πανηγύρεως.

Δηλώσεις συμμετοχής για την εκδρομή αυτή, από τώρα στα γραφεία του συλλόγου.

Ο ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΜΑΣ κ. ΧΡ. ΚΑΒΟΥΝΙΔΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ Ο.Τ.Ε.

Οι Τριγλιανοί είναι υπερήφανοι και εχχονται κάθε επιτυχία στο έργο του, στον συμπατριώτη μας κ. Χρυσόφ. Καβουνίδη, ο οποίος ανέλαβε Διοικητής του Ο.Τ.Ε.

Ο Σύλλογος Τριγλιανών απέστειλε το κάτωθι τηλεγράφημα στον κ. Καβουνίδη:

«Διοικητικόν Συμβούλιον Συλλόγου Τριγλιανών ἐνὶ ἀξίᾳ προαγωγῇ σας ὡς Διοικητοῦ τοῦ Ο.Τ.Ε., ἀπευθύνει πρὸς ὑμᾶς θερμότητα συγχαρητήρια».

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΠΕΣΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ο συμπατριώτης μας από την Ραφήνα Ευστάθιος Αρχειμίδης Δημητράκης, που σκοτώθηκε πολέμου, ως χροιάς, ήρωικά στο άλδανικό μέτωπο, γεννήθηκε στην Τρίγλια της Μ. Ασίας το 1910.

Με την κήρυξη του πολέμου από την Καλιμπάκα Θεσσαλίας, όπου υπηρέτουσε, βρέθηκε στην πρώτη γραμμή και πολέμοντας τον έχθρο στην Σμαρτίνα, στο Δίστατο, στον Ξηρόλιγγο, τον δόθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 1940 στο Αντίρριο Κομνηνών, κοντά στην Κλεισούρα, το 60-

λε το θάνατό, σε ηλικία 30 ετών.

Η Κοινότης Ραφήνας στον Τριγλιανό αυτόν ήρωα, έχει αφιερώσει μία οδό, κοντά στην πλατεία, στο όνομά του.

Μαζί με τον Ευστάθιο Δημητράκη, κάθε χρόνο, σε κάθε εθνική εορτή, ξαναθυμίζουμε ακόμη έναν άλλον ήρωα από την Ραφήνα, τον Άγγελον Αραπάκη, ο οποίος, μεταφέροντας τραυματίες στα άλδανικά σύνορα, φονεύθηκε από μια ιταλική βόμβα.

ΘΥΜΗΘΗΤΕ ΤΗΝ ΧΑΜΕΝΗ ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ζητούμε από όλους τους Τριγλιανούς να ξαναθυμηθούν και να ζήσουν για λίγο νοερώς, στα σπίτια και στους μακαλάδες που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν.

Θα περιμένουμε γράμματά σας να μας πείτε ποιά σπίτια ή ποιά μακαλάς είναι αυτός που κάθε φορά θα σας δείχνουμε. Τις σωστές απαντήσεις με τα δυνάμιά σας θα δημοσιεύουμε στο επόμενο φύλλο.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: Τα σπίτια, που σας δείξαμε, ήταν του Καλεμκερή και του καπετάν Σοφοκλή.

Την σωστή απάντηση, έδωσε μόνο ο κ. Μαργαρίτης Σταύρος από την Ν. Τρίγλια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του παραρτήματος του Συλλόγου Τριγλιανών και αυτών που έλαβαν μέρος στην πραγματοποιηθείσα εκδρομή στην Ραφήνα, εκφράζω τις θερμές ευχαριστίες όλων για την θερμή υποδοχή και φιλοξενία των συμπατριωτών μας Ραφηνιωτών.

Ιδιαίτερος χιόθανομαι υποχρέωση να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο του

παραρτήματος Ραφήνας κ. Βουδούρη και το διοικητικό συμβούλιό του, τον Πρόεδρο της Κοινότητος Ραφήνας κ. Πιστικίδη, και όλους ιδιαίτερως των εκτελέσαντα χρέη ξεναγού κ. Πικουλίδη Σωκράτη. Επίσης τους κ.κ. Τσιτσίρη και Στρούβελη.

Ο Πρόεδρος του παραρτήματος
Νέας Τρίγλιας
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΑΡΜΠΗΣ

Από την υποδοχή των αποδήμων Έλλήνων από την Εθνική Τράπεζα

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΑΙ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Συνεχίζουμε και σήμερα με τα δυνάμια των ενισχυτών της εφημερίδας μας: Καρολίδης Δέσποινα Θεοφάνης, Προύσαλη Βούλα, Κάλπης Νικόλαος, Αμούρ Εδθμία Αμερική, Γιαννίκου Μαρία, Καλπάκης Γεώργιος Καβάλα, Γρηγοριάδης Χρυσόστομος, Μυρωδής Νικόλαος, Βελισσάρης Λάζαρος, Τακάς Γρηγόριος, Γιαμαντζής Σταύρος, Παντελίδης Κωνσταντίνος, Τσιμπάκης Αθηνά Δράμα, Δουμάνης Ηρακλής Θεσσαλονίκη, Δαλιμράκης Δημήτρης, Κωνσταντίνου Μαρία Αμερική, Πιστικίδης Λεωνίδας Γιδά, Χονδράκη Ελένη Αθήναι, Πασαλάρη Αιμιλία Ραφήνα, Αφατζάνη Ελένη Αμερική, Αραμπατζής Γεώργιος Θεσσαλονίκη, Κόστινερ Τέδ Αμερική, Γκιλάδης Χριστόφορος Καβάλα, Τσεσιέτης Τ. Αμερική, Τσακάλια Ιωάννα Θεσσαλονίκη, Παυλίδου Δέσποινα Τρούπτης Άντωνιος, Σέττα Μαρία, Λάμπρου Κίτσα, Δημητράκης Εδθμία, Δημίου Νίκη, Βακαλόπουλος Κωνσ. Βακαλόπουλος Εδθ-

λία, Αθανασιάδης Ιωάννης, Βουλγαράκης Σωτήριος, Παπαλεωνίδα Γεώργιος, Καλπάκη — Κουλούρη Άννα Αθήναι, Παρίων Γεράκης Θεσσαλονίκη, Δελιμανώλη Μαρία, Αποστολάτος Δουκία, Δημητράκης Φώτιος, Παπαρόκτης Ηρακλής, Καραμπέτης Γεώργιος, Μπαρμπής Παναγιώτης Ν. Τρίγλια, Μαστραντώνη Δημήτρα, Σόης Ιωάννης, Γιαννίκου Κων. Κατώλης Δημήτριος, Βακαλόδης Ζαχαρίας, Μαστραλέξης Χρήστος, Παπαλεξάνδρη Σοφία, Μιλτιάδης, Κατσαφτίκης Γεώργιος, Μαστραλέξης Δημήτριος, Γιατσιτζόγλου Γορδάνης, Μυλωνάς Αθανάσιος, Βοϊκόπουλος Σπυρίδων, Μαστραγιάννης Άναστ., Σπανδωής Αντώνιος, Πιστικούδη Φωτεινή, Κασούρης Χριστόφ. Καβάλα.

Ο Σύλλογος Τριγλιανών ευχαριστεί θερμότητα τους άνωτέρω ενισχυτές, και πιστεύει πως και άλλοι συμπατριώτες θα ενισχύσουν την έκδοση της εφημερίδας μας.

ΔΡ ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΚΕΛΕΚΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ

ΤΣΙΜΙΣΚΗ 59

ΤΗΛΕΦ. 276.894 — 266.771

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ